

www.
www.
www.
www.

Ghaemiyeh

.com
.org
.net
.ir

از دیدگاه قل و عزت

غنا و موسیقی

حضرت آیة الله حیدر تربیتی کربلاجی

حضرت آیة الله حیدر تربیتی کربلاجی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

غنا و موسیقی از دیدگاه قران و عترت

نویسنده:

حیدر تربتی کربلایی

ناشر چاپی:

مؤلف

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	غنا و موسیقی از دیدگاه قران و عترت
۷	مشخصات کتاب
۷	اشاره
۱۱	فهرست مطالع
۱۴	مقدمات
۱۴	اشاره
۲۱	آنان که امرهدایت گری بر عهده دارند
۲۲	و هرگز نیاز ندارد به روز شود ...
۲۴	در این واپیلای گناه چه کنیم ؟
۲۷	غنا و موسیقی از دیدگاه قران کریم
۲۷	آیه یکم:
۲۸	آیه دوم:
۲۸	آیه سوم:
۲۹	آیه چهارم:
۲۹	آیه پنجم:
۳۰	آیه ششم:
۳۴	آیه هفتم:
۳۵	آیه هشتم:
۳۹	آیه نهم:
۴۱	آیه دهم:
۴۴	غنا و موسیقی از دیدگاه اهل بیت اطهار علیهم السلام
۴۴	نهی الهی جل جلاله
۴۴	نهی نبوی صلی الله علیه و آله

۴۴	
۴۵	نردبان فحشاء
۴۵	مانند شکوفه؟! ...
۴۷	آشیانہ دو رویی
۴۷	تھی دستی
۴۷	پست ترین مخلوق
۴۷	حرام محض
۴۹	آموزش کفر ...
۴۹	پائی کوبی شیطان ...
۴۹	نفرین کبوتران
۵۰	نامن و بی نور
۵۰	غضب الہی
۵۰	حشرنوازندہ و ...
۵۲	نشانہ آخرالزمان
۵۵	رسالہ دیگری دربارہ موسیقی و نوازندگی
۵۵	اشارہ
۵۶	حکم غنا و موسیقی چیست؟
۵۷	سوال: حکمت تحریم موسیقی چیست؟
۵۸	پی نوشت ها
۶۹	کتاب نامہ
۷۳	برخی از تالیفات فارسی حضرت آیت اللہ شیخ حیدر تربتی کربلائی مدد ظلله
۷۶	دربارہ مرکز

غنا و موسیقی از دیدگاه قرآن و عترت

مشخصات کتاب

سرشناسه: غنا و موسیقی از دیدگاه قرآن و عترت

نام پدیدآورنده: حضرت آیة الله حیدر تربتی کربلائی

تایپ و ویرایش: محدثه تربتی

طرح جلد: محدثه تربتی

رایانame: Zabihe.ale.mohammad@gmail.com

وبگاه: Torbatikarbalae.loxblog.com

شماره تماس: 0913700461

تمامی حقوق چاپ و نشر این اثر برای مؤلف محفوظ است.

خیراندیش دیجیتالی : انجمن مددکاری امام زمان (عج) اصفهان

ص: 1

اشاره

غنا و موسیقی از دیدگاه قران و عترت

حضرت آیة الله حیدر تربتی کربلائی

ص: 2

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ص: 3

مقدمات ... 7

آنان که امرهدایت گری بر عهده دارند ... 12

و هرگز نیاز ندارد به روز شود ... 13

در این واویلای گناه چه کنیم؟ ... 15

غنا و موسیقی از دیدگاه قرآن کریم ... 17

آیه یکم:

آیه دوم: ... 18

آیه سوم:

آیه چهارم: ... 19

آیه پنجم:

آیه ششم: ... 20

آیه هفتم: ... 22

آیه هشتم: ... 23

آیه نهم: ... 25

آیه دهم: ... 26

غنا و موسیقی از دیدگاه اهل بیت اطهار علیهم السلام ... 29

ص: 5

نهی الہی

نهی نبی صلی اللہ علیہ وآلہ

مأموریتی الہی

نردان فحشاء ... 30

مانند شکوفہ ؟ !

آشیانہ دوری ... 31

تھی دستی

پست ترین مخلوق

حرام محض

آموزش کفر ... 32

پای کوبی شیطان ...

نفرین کبوتران ... 33

ناامن و بی نور

غضب الہی

حشرنووازندہ و ...

نشانہ آخرالزمان ... 34

رسالہ دیگری دربارہ موسیقی و نوازنگی ... 37

حکم غنا و موسیقی چیست؟ ... 38

حکمت تحریم موسیقی چیست؟ ... 39

پی نوشت ها ... 40

کتابنامہ ... 49

اشاره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَفْضَلُ الصَّلَواتِ وَالتَّحْيَاتِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبَيْنَ الطَّاهِرَيْنَ، وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ وَظَالَمِيهِمْ وَغَاصِبِيهِمْ حُقُوقِهِمْ، مُخَالِفِيهِمْ وَ

وَمُنْكِرِي فَضَائِلِهِمْ وَمَنَاقِبِهِمْ وَمُدَّعِي شُوُونِهِمْ وَمَرَاتِبِهِمْ وَالرَّاضِينَ بِذَلِكَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ

الله تعالیٰ می فرماید:

قُلْ إِنَّمَا أَعِطُكُمْ بِواحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْتَقِي وَفَرَادَى ... (1)

بگو (ای پیامبر !) همانا شما را به یک چیز پند می دهم، این که برای الله دوتا دوتا و تک

تک پا خیزید ...

الله تعالیٰ انسان را خلق نمود و خود آگاه است که طبیعت واقعی انسان (2) به چه چیز گرایش دارد و پاسخ صحیح به این گرایش ها کدام است. و این از لطف او بود که پاسخ به این نیازها را در قالبی به نام دین نهاد تا بشر بداند، آنچه را باید بداند.

آنچه با نام ارزش های معنوی تلقی می شود، فقط یک گفتار نیست، سیره ای است که در کلام خلاصه شده و با جاری شدن آن در جامعه پرتوهای هدایت تابش می گیرند و راه را روشن می کنند. راهی که برای پیمودن آن آمده ایم. راهی که انتهای آن مردی است از تبار نور، مردی

7 ص:

1- سوره (34) سبأ آیه 46.

2- سوره (30) الروم آیه 31: «فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا».

راست قامت و مهربان، که همه ما روزی باید پاسخگوی او باشیم.

روزی باید بینیم چطور جواب محبت‌های او را داده و چه به درگاهش می‌بریم؟ (1)

دانستن این موضوع که نافرمانی از آنچه تحت عنوان وحی از آن یاد می‌شود، چه تبعات و آثاری را به دنبال دارد، بسیار مهم است. زیرا از این جاست که پی‌می‌بریم خداوند نیازی به من و ما ندارد و خود قادر مطلق است و اگر فرمان او را بر دیده نهیم، رستگار خواهیم بود و چنانچه نافرمانی او را سرلوحه رفتار کنیم، خود و خانواده و جامعه خود را درگیر آثار زیانبار این نافرمانی کرده ایم.

آنچه امروزه شاهد آن هستیم، چیزی جز ندانستن، رسیدگی نکردن یا لجبازی بدون علم، نیست؛ لجاجتی که به دنبال ناگاهی از سیمای واقعی وحی به وجود آمده. و این من و ما هستیم که باید به آنان که نمی‌دانند، بگوییم تا بدانند و به آنان که گوشزد نمی‌کنند، بگوئیم تا آگاه باشند و به آنان که سیمای واقعی وحی را ندیده اند، نشان دهیم آنچه را که می‌توان دید و همه به هم کمک کنیم تا رنگ‌ها عوض شوند و سمت و سوها، یک جهت واحد بگیرند و به درستی که این جهت همان است که خداوند تعیین فرموده، همان که خداوند خود فرمود تبعیتش کنید تا رستگار شوید؛ (2) راه مردی که گناهان من قلبش را به درد می‌آورد و اشک را از

چشم‌انش جاری می‌سازد.

امام عزیزی که شاید هرگز او را ندیده باشیم ولی قلب هایمان را صاحب است.

امروز آنچه ما را از واقعیّت دین دور می‌کند «تجیه گناه» و «تفسیر» هایی است که شیطان می‌پسندد، اما خدا آن را قصد ننموده، هوس‌های آلوده آن را زیبا می‌بینند، اما قلب امام عزیzman را به درد می‌آورد.

شیطان هر زمان حربه‌ای جدید می‌سازد و هر روز به شکلی در می‌آید.

باید دانست که او از کار نمی‌نشیند و می‌خواهد آخرین تلاش خود را برای گمراه نمودن انسان، به کار بندد. دنیای او صحنه نمایشی است که امروزه با بیان لغات و بازی با الفاظ آن را اجرا می‌کند. و می‌بینیم در این زمان، که سخن از فکر روشن و روشنفکری است، از این راه به دل‌های پاک

صف: 8

1- سوره (19) التوبه آیه 105: «وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرِي اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَرُّدُونَ إِلَى عَالِمِ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُبَيِّنُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ».

2- سوره (6) الأنعام آیه 154: «وَأَنَّ هُذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَشْعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذُلِّكُمْ وَصَاعِكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ».

جوانان نفوذ کرده و آنان را غافل می‌نماید و گمراه می‌کند و سپس برای این که آنان را از سرزنش‌های نفس لوامه یا همان وجدان برهاند، گناهان را برایشان «توجیه» می‌کند ... و این جا است که دیگر تصورش را هم نمی‌توان کرد که جامعه به چه شکلی درخواهد آمد؟ آیا دیگر حتی می‌تواند لباس زیبای لفظ را که خود سرپوش گناهش قرار داده، درآورد و زشتی گناه را بینند و باور کند؟ دیگر حرب‌های جدید به میدان آمده، که نام آن را «دلیل» می‌گذارد، در

حالی که واقعیت آن را نمی‌بیند و نمی‌داند «دلیل» را جایگزین «توجیه» کرده و مصمم ادامه

می‌دهد...، تا ناکجا آباد

روی سخن با همه ماست، همه ما، کسانی که خود را پیرو مکتب علوی می‌دانند، آنان که قرآن را در میان دست‌های خود می‌گیرند و تلاوت می‌کنند و می‌خواهند عمل کنند، اما ... شاید راه را گم کرده‌اند.

اصل مسلم این است که خداوند متعال، آفریدگار مهربان جهان، آنچه را پاک است و سودمند، حلال و آنچه را ناپاک است و برای حیات مادی و معنوی بشر زیان بار، حرام نموده است. و این یکی از الطاف اوست. همچنان که در قرآن کریم فرموده است:

وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ.

و خداوند برای ایشان آنچه را پاک باشد، حلال و آنچه را ناپاک باشد، حرام نمود. [\(1\)](#)

او پیامبران الهی و جانشینان آنان را برای بیان حلال و حرام فرستاد و به وسیله متابعت از فرمان ایشان ، پاک را از ناپاک جدا می‌کند: «**لَيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الْطَّيِّبِ**» [\(2\)](#)، و خدا با لطفی که در حق ما را وداشته ، راه را به وسیله ایشان نمایان می‌سازد. قرآن را می‌فرستد تا هدایت باشد و اهل بیت اطهار علیهم السلام را می‌فرستد تا معنای این هدایت را بیان کنند.

وابلاغ را به پیامبر امر می‌فرماید تا کسی نگوید نمی‌دانستم یا نفهمیدم. [\(3\)](#)

او برای دانستن و فهمیدن تک تک ما، راهی گذاشته است، و آن را به لطف خود با چهارده

ات

ص: 9

1- سوره (7) الأعراف آیه 158.

2- سوره (8) الأنفال آیه 38.

3- سوره (4) النساء آیه 14: «... وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنَهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذُلِّكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ». سوره (4) النساء آیه 60: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُودُهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْأَمْرِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا». سوره (4) النساء آیه 70: «مَوْمَنٌ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسْنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا». سوره (4) النساء آیه 81: «مَن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَن تَوَلَّ

فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا». سورة (24) النور آية 53: «وَمَن يطع الله ورسوله ويخش الله ويتقه فأولئك هم الفائزون». سورة (33) الأحزاب آية 72: «... وَمَن يطع الله وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا». سورة (48) الفتح آية 81: «... وَمَن يطع الله وَرَسُولَهُ يُدْخَلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا».

خورشید و ماه و ستاره آذین بسته تا همه راه را ببینند و بخواهند تا هدایت شوند [\(1\)](#)

فضای نفس کشیدن ما باید پاک باشد تا بتوانیم نفس بکشیم، غذایی که می خوریم باید پاکیزه باشد تا با خوردن آن بیمار نشویم، برای استراحت و رفع خستگی نیاز به محیطی آرام برای تسکین روح داریم، براستی! چرا راهی را نپیماییم که همانا همه خوردن و خوابیدن ها و نفس کشیدن ها را برای پیمودن آن خلق کرده اند؟!

ما آمده ایم تا بمانیم. [\(2\)](#)

از این روست آن جا که می بینیم گناهی رخ می دهد، گویا نفس کشیدن. که مایه و لازمه تداوم حیات ماست. برایمان عذاب آور است، و گویا احساسمان می گوید: سینه ام برای تحمل این عذاب تنگ می آید ... و می خواهیم هر طور شده خود را خلاص کنیم.

پس بیایید همه با هم تلاش کنیم تا خود، خانواده و اجتماعمان را پاک نگه داریم، بیایید به هم کمک کنیم تا بتوانیم فضای کشور اهل بیت اطهار علیهم السلام، ایران عزیز را از آلودگی های اخلاقی پاک کنیم و همان شویم که او می خواهد [\(3\)](#)

گناهانی چون بی حجابی، ربا، شطرنج و موسیقی از جمله گناهانی هستند که بستر انجام بسیاری از گناهان دیگر را فراهم می آورند و این از مکر شیطان است که زشتی را زیبا جلوه دهد تا آن که ربا می خورد، از ربا خوردن لذت ببرد و هوس آلوده آن که تربیت شده مکتب وحی نیست از نگاه حرام، لذت ببرد و آن که پا در عرصه شطرنج یا موسیقی می نهد، احساس کند لذت می برد، حال آن که شیطان زشتی را زیبا جلوه می دهد [\(4\)](#) و آن گاه که دست انسان از همه جا قطع شد، خود را به کناری کشیده، سخن از اختیار به میان می آورد. [\(5\)](#)

و انسان را از یاد خدا . که همانا تمام زیبایی است. غافل می سازد، تا آن جا که می تواند گناه کند و از خدا دور شود، تا به حدی برسد که دیگر نیاز به تلاش او نباشد، تا آن قدر نفس او را بروی مسلط سازد که بتواند رو در روی امام خویش بایستد

آنچه در این کتاب آمده است در واقع سخن خدا و پیامبر و اولیاء اوست، کلام پروردگار متعال

ص: 10

1- سوره (76) الدّهر (الإنسان) آیه 4: «إِنَّا هَدَيْنَاكُمُ الْسَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا».

2- بحار الأنوار: ج 6 ص 249 ب 8 وح 58 ، ص 78: النبي صلی الله علیه و آله: «ما خلقهم للفناء بل خلقهم للبقاء، وإنما تتفقون من دار إلى دارٍ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: شما برای نابود شدن آفریده نشده اید، بلکه آفریده شده اند تا بمانند و جاودانی شوید و همانا از خانه ای (دنيا) به خانه دیگر (آخرت) منتقل می شوید. وغیر الحكم: ص 133 ح 2291: «إِنَّمَا خُلِقْتُمْ لِلْبَقاءِ لَا لِلْفَنَاءِ، وَإِنْكُمْ فِي دارٍ بُلْغَةٍ وَمَنْزِلٍ قُلْعَةٍ».

3- «أَنْتَ كَمَا أَحَبْتَ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبْ». امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: پروردگارا! تو همانطوری که من دوست دارم، مرا هم همان گونه کن که خود دوست می داری. الخصال: ج 2 ص 420، روضة الواعظین: ج 1 ص 109، بحار الأنوار: ج 74 ص 402 ب 15 وح 91 ص 92 ب 32.

4- سوره (6) الأنعام آیه 44: «فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» ..

5- سوره (14) ابراهیم علیه السلام آیه 23: «... وَمَا كَانَ لَيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَنٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَأَسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلَوْمُوا أَنفُسَكُمْ

مَّا أَنَا بِمُصْرِخٍ كُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخٍ ».

پیرامون موضوع حجاب. و در ذیل آیات، گزیده ای از احادیث پیرامون موضوع حجاب ذکر شده که محققین محترم می توانند جهت اطلاع بیشتر به مصادری که مختص به آن ها است مراجعه نمایند. احادیث از معتبرترین کتاب های حدیثی و فقهی آورده شده است و برای ترجمه نمودن متن احادیث، اقدامی دقیق به انجام رسانده ایم.

برای آنان که کلام اهل بیت اطهار علیهم السلام قلب هایشان را صیقل داده و نورانی می کند، پیش از آغاز متن کتاب، سه قسمت آورده شده:

تا بدایم خداوند، قرآن را نازل کرد و عترت را خلق نمود تا ما، راز سعادت ابدی را از آنان جویا شویم ...، آنان که امرهدايتگری را به عهده دارند.

وبدانیم آنچه را برایمان برای پیمودن این مسیر توشه نهادند، تا ابد کفاف سعادتمان را می دهد و هرگز نیاز ندارد به روز شود، و یا اگر به روز نبود نتواند پاسخگو باشد، و هرگز نسخه ای از قرآن با ویرایش و اضافات، چاپ نخواهد شد و همان قرآنی که بر قلب پیامبر مان نازل گشت برای

خوشبخت شدن ، خوشبخت باقی ماندن، و عاقبت به خیر شدن همه ما کفايت می کند. هیچ نیازی بی پاسخ باقی نمانده که ما بخواهیم برای پاسخ گویی به آن دست به دامن بیگانه شویم و یا خود را اسیر هوس های آلوده دیگران کنیم یا به شیطان پناه ببریم . بلکه خداوند به ما می آموزد تا از شیطان به او پناه ببریم.

وبدانیم که در این واویلای گناه چه کنیم تا نگاه آن مرد پاک از آن سلاله پاک را برای خود بخریم و چه کنیم تا پاک به درگاهش زانو زده، دست او را ببوسیم و از حمایتگران او باشیم. تا آن روز که آمد، اگر بودیم، از ما روی نگرداند و مبادا ما از او روی بگردانیم ... چرا که تنها غصه چنین کابوسی برای مردن تک تک ما کافیست.

و این تنها تذکری است برای آنان که ایمان آورده اند:

« وَذَكْرٌ فِي النِّذِكْرِ تَتَّفَعُ الْمُؤْمِنِينَ » (1)

ص: 11

یادآور شو، بدرستی که تذکر مؤمنان را سود می بخشد.

و در پایان همه مارا بس است که تحفه ای به عنایت او به درگاهش ببریم و او لطف کند و یک شاخه گل لبخند را از روی لب هایش به ما هدیه دهد ... به خدا سوگند که دنیا و آخرت همه مارا کفایت می کند.

«اللَّهُمَّ ... وَأَعِنَا عَلَى تَأْدِيَةٍ حُقُوقِ إِلَيْهِ، وَالاجْتِهادِ فِي طَاعَتِهِ، وَاجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ، وَامْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَةَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدَعَاءَهُ وَخَيْرَهُ ما نَنْأَلُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفُؤَادًا عِنْدَكَ» (1)

لازم به ذکر است که صبیه فاضله ام در تنظیم و تایپ و ویرایش و بازنویسی کتاب یاری ام نموده اند، و امیدوارم این عمل صالح وی مورد قبول ولی الله الأعظم صلوات الله عليه قرار گیرد.

آنان که امرهایت گری بر عهده دارند

در بسیاری از کتب حدیث و تفسیر و تاریخ شیعیان اهل بیت علیهم السلام و پیروان خلفاء با سندهای بسیار و از حد تواتر گذشته و صحیح، به روایت اهل بیت علیهم السلام و دوستان ایشان و حتی دشمنان آنان، حدیث گرانقدر ثقلین آمده است که پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه وآلہ حداقل در پنج موقعیت و همچنین در آخرین لحظات زندگی خویش، در بستر بیماری، از آن سخن به میان آورده اند، و این جا به ذکر یک حدیث از آن ها بسنده می کنیم. رسول الله صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

إِنِّي قَدْ تَرَكَ فِيهِ أَمْرِينِ لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي مَا إِنْ تَمَسَّكُتُمْ بِهِمَا كِتَابَ اللَّهِ وَعِترَتِي أَهْلَ بَيْتِي فَإِنَّ الْلَّطِيفَ الْخَيْرَ قَدْ عَهِدَ إِلَى أَنَّهُمَا لَنْ يُفْتَرِقاَ حَتَّى يَرِدَا عَلَى الْحَوْضِ كَهَائِنِ وَجْمَعَ بَيْنَ مُسَّبِّحَتِهِ وَلَا أَقُولُ كَهَائِنِ وَجَمَعَ بَيْنَ الْمُسَبِّحَةِ وَالْوُسْطَ طَلِي فَسَسَّ بِقِيْقِ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى فَتَمَسَّكُوْا بِهِمَا لَا تَزَلُّوا وَلَا تَضِلُّوا وَلَا تَقْدَّمُوهُمْ فَتَتَظَلُّوا، ...» (2)

()

ص: 12

1- فرازی از دعای شریف ندبه که از امام جعفرصادق و حضرت صاحب الأمر علیهمما السلام نقل شده است.

2- الكافی: ج2 ص 414 باب أدنی ما يكون به العبد مؤمنا ... ح1.

بدرستی که دو چیز را برای شما به یادگار می‌گذارم، تا آن هنگام که به آن دور روی آورید (از ایشان پیروی نماید)، هرگز گمراه نخواهد شد، کتاب خداوند و عترتم، اهل بیت من، زیرا خداوند مهربان و آگاه با من عهد نموده است آن دو تا زمانی که در کنار حوض کوثر بمن همچون این دو انگشت (و پیامبر آن گاه میان دو انگشت کنار شست جمع فرمود) وارد شوند و نه همچون این دو انگشت (ومیان انگشت اشاره و وسط جمع نمود) و هیچکدام از آن دو بر دیگری پیشی نخواهد گرفت. پس به آن دو چنگ زنید (آنچه امر می‌فرمایند، پیروی نماید) و دور و گمراه نشوید و بر آنان پیشی نگیرید که گمراه خواهد شد.

نتیجه: خداوند برای ما اهل بیتی را در کنار قرآن قرار داده که آنچه می‌گویند، و آنچه عمل می‌کنند و آنچه را تایید می‌نمایند، همان است که خداوند فرموده است. کلام مولا یمان پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ بسیار ظریف است: «دور و گمراه نشوید، و بر آنان پیشی نگیرید که گمراه خواهد شد»،

و هرگز نیاز ندارد به روز شود ...

امام محمد باقر علیه السلام فرمود: جلد رسول الله صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

أَيُّهَا النَّاسُ ! حَلَالٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ حَرَامٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَلَا وَ قَدْ

بینهم الله وكل في بینهمما آلله عز وجل في الكتاب وبینهمما في سيرتي وسنتي وبينهمما شبها من الشيطان وبذبح بعدي من تركها صالح أمر دينه وصنه لم يحث له مروءته وعرضه ومن تلبس بهما ووقع فيها واتبعها كان كمن رعنى غنمته قرب الحمى ومن رعنى ما شنته قرب الحمى نار عنته نفسه إلى أن يرعاها في الحمى ألا وإن لكيلا ملك حمى ألا وإن حمى الله عز وجل محارمه فتوقا حمى الله ومحارمه (1)

ای مردم! حلال من (آنچه را به امر خداوند حلال نموده ام) تاروز قیامت حلال است، و حرام من (آنچه را به امر خداوند حرام نموده ام) تاروز قیامت حرام است، آگاه باشید که خداوند آن ها را در

ص: 13

1- کنز الفوائد: ج 1 ص 352، وسائل الشيعة: ج 27 ص 169 ب 12 ح 33515، بحار الأنوار: ج 2 ص 260 ب 31 ح 17 و ج 71 ص 28 ب 18 ح 7، مستدرک الوسائل: ج 12 ص 217 ب 14 ح .

قرآن بیان نموده، و من در سنت و سیره ام آن ها را بیان نموده ام. در میان آن ها شبھه هایی از شیطان، و بدعت هایی پس از من است، هر کس این شبھه ها و بدعت ها را ترک نماید، امر دین، مروت و آبروی خود را نیکو قرار داده است، و هر کس خود را به آن آلوده کند، و در پی بدعت ها برود، مانند کسی است که گوسفندانش را نزدیک مرز (حصار) چراگاه می چراند، نفس او و سوشه اش می کند که آن ها را در چراگاه پس مرز نیز بچراند. آگاه باشید سرزمن هر پادشاهی مرزی دارد، و مرز خداوند محرمات (ممنوعیت های) اوست، پس مراقب مرزهای فرمان ها و محرمات او باشید. و امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند:

« حَلَالٌ مُّحَمَّدٌ حَلَالٌ أَبَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَ حَرَامٌ حَرَامٌ أَبَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، يَكُونُ غَيْرُهُ وَ لَا يَجِئُ غَيْرُهُ . قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ : مَا أَحَدُ إِبْتَدَأَ بِدُعَةً إِلَّا تُرَكَ بِهَا سُنَّةً » (1)

آنچه حلال محمد است برای همیشه تا روز قیامت حلال است، و آنچه حرام محمد است برای همیشه تا روز قیامت حرام است، جز این نمی شود، و نباید بشود. و حضرت علی علیه السلام

فرمودند: کسی نیست که بدعتی را بنیان نهاد مگر این که سنتی را ترک کرده باشد.

وفرمود:

مَا خَلَقَ اللَّهُ حَلَالًا وَ لَا حَرَامًا إِلَّا وَ لَهُ حَدُّ كَحَدِ الدُّورِ ، وَإِنَّ حَلَالٌ مُّحَمَّدٌ حَلَالٌ أَبَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، ...) (2)

خداوند متعال حلال و حرامی را نیافریده است مگر این که برای آن حد و مرزی مانند خانه ها قرار داده است، و به درستی که حلال محمد حلال است تا روز قیامت، و حرام

محمد نیز حرام است تا روز قیامت،

نتیجه: احکام شرعی بخش عظیمی از دین کامل اسلام هستند که سعادت همیشگی انسان را تضمین نموده، و دستورات خداوند است که از نیازهای مادی و معنوی بشر آگاهی کامل دارد و

ص: 14

1- الكافي: ج 1 ص 58 باب البدع و الرأي والمقاييس ... ح 19.

2- بصائر الدرجات: ص 148 ب 13 ح 7.

او را سعادتمند می خواهد.

احکام مطهر اسلام از استاندارد الهی برخوردار هستند و هیچ خطأ و اشتباهی در آن ها نیست .

زمان و دگرگونی های آن نباید هیچ گونه تغییری در آن ها ایجاد کند، و نباید تابع زمان و مقتضیات آن باشند، تا بتواند سعادت ابدی را برای بشر به ارمغان آورد، در هر زمان و هر مکان .

در این واویلای گناه چه کنیم ؟

حضرت خاتم الانبیاء محمد مصطفی صلی الله علیه و آله فرمودند:

«إِذَا ظَهَرَتِ الْبِدْعُ فِي أُمَّتِي فَلْيُظْهِرِ الْعَالِمُ عِلْمَهُ، فَمَنْ لَمْ يَفْعُلْ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ»⁽¹⁾.

آن زمان که بدعت ها در میان امتم آشکار گردند، بر عالم واجب است علم خود را آشکار

کند، هر کس به این وظیفه خود عمل ننماید؛ لعنت خداوند بر او باد.

و فرمودند:

«إِذَا ظَهَرَتِ الْبِدْعُ فِي أُمَّتِي فَلْيُظْهِرِ الْعَالِمُ عِلْمَهُ وَ إِلَّا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَ الْمَلَائِكَةِ وَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ»⁽²⁾

آن زمان که بدعت ها در میان امتم آشکار شود، بر عالم واجب است علم خود را آشکار

سازد (بیان حقائق شرعی کند)، و گرنگند لعنت خداوند و فرشتگان و همه مردم بر او باد.

رسول الله صلی الله علیه و آله فرمودند:

كَيْفَ أَثْثُمُ إِذَا ظَهَرَ فِيْكُمُ الْبِدْعُ حَتَّىٰ يَرُبُوا فِيهَا الصَّغِيرُ وَيَهْرُمُ الْكَبِيرُ وَيَسْلَمَ عَلَيْهَا الْأَعْاجِمُ، وَإِذَا ظَهَرَتِ الْبِدْعُ قِيلَ سُنَّةً، وَإِذَا عَمِلَ بِالسُّنَّةِ قِيلَ بِدُعَةً ؟ !»⁽³⁾.

حال شما چگونه است هنگامی که بدعت ها در میان شما آشکار گردد، تا آن که کودکان با آن بزرگ می شوند، و بزرگان با آن پیر می گردند، و بیگانگان بر آن (دین آلوده به بدعت ها) اسلام می آورند، وقتی بدعت ها آشکار شدند، به آن ها سنت گفته شود، و هنگامی که به سنت عمل شود، (به آن) بدعت گفته شود.

ص: 15

- 1- الكافي: ج 1 ص 54 باب البدع و ... ح 2، عوالى الالائى: ج 4 ص 70 جمله 2 ح 39، نهج الحق: ص 37، منية المريد: ص 186، وسائل الشيعة: ج 16 ص 269 ب.4 ح 21538، بحار الأنوار: ج 105 ص 15 اجازه 28.
- 2- بحار الأنوار: ج 4 ص 234.

از اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام روایت شده که فرمودند:

«إِذَا ظَهَرَتِ الْدِلْعُ فَعَلَى الْعَالَمِ أَنْ يُظْهِرَ عِلْمَهُ، فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ سُلِّبَ نُورُ الْإِيمَانِ .». (1)

آن زمان که بدعت ها آشکار شوند، بر عالم واجب است علم خود را آشکار کند، اگر (با بدعتها مبارزه) نکند نور ایمان از او گرفته خواهد شد.

پذیرفتن این که خدایی یکتا وجود دارد و او تنها وجود لایق پرسش است، کار سختی نیست. مشکل کنار گذاشتن غیراوست، اگر غیر او را، غیر او بینیم و بدانیم. وقتی کسی کار زشتی را مرتکب می شود، اگر آن اشتباه را زشت نپنداشد، اصلاً اشتباهی نمی بیند، که بخواهد رهایش کند، و امروز ما به این بالای عظیم گرفتار آمده ایم. گناهان وجهه شرعی پیدا کرده اند و دیگر نمی گوییم فلاں کار حرام است، باید بگوییم: حلال نیست، تا شکل حلال بودن به خود نگیرد.

ص: 16

1- رجال الكشّي: ص 493 ح 946، علل الشّرائع: ج 1 ص 235 ب 171 ح 1، عيون أخبار الرضا عليه السلام: ج 1 ص 112 ب 10 ح 2، الغيبة، الشيخ الطوسي: ص 63، وسائل الشيعة: ج 16 ص 271 ب 40 ح 21546، بحار الأنوار: ج 48 ص 252 ب 10.

آیه یکم:

« وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً » (۱)

و به دنبال چیزی که حقانیت آن را نمی دانی نرو، زیرا گوش و چشم و دل، همه را، بدان

باز خواست کنند.

مسعدة بن زیاد می گوید: نزد امام جعفر صادق علیه السلام بودم که مردی به آن حضرت عرض کرد: پدر و مادرم به فدایت! من همسایگانی دارم و آنان کنیزکانی دارند که آواز می خوانند و با ابزار غنا (موسیقی) می نوازنند؛ هرگاه به دستشونی می روم و آن صدایها را می شنوم، مانندنم را طول می دهم تا آن صدایها را بیشتر بشنوم، چگونه است؟ حضرت به او فرمودند:

این کار را مکن.

آن مرد گفت: به خداوند سوگند! من به سوی (مجلس) آنان نمی روم بلکه این صدایی است که با گوش خود می شنوم. امام علیه السلام فرمودند:

« لِلَّهِ أَكْثَرَ أَمَا سَمِعْتَ أَلَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ : إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً »

تورا به خدا سوگند! آیا نشنیده ای که خداوند عزوجل (در قرآن می فرماید: گوش و

صفحه 17

چشم و دل، همه را بازخواست کنند؟

گفت: آری؛ به خدا سوگند گوئی هرگز این آیه از کتاب خدا را نه از عجم و نه از عرب نشنیده بودم و بدرستی که دیگر چنین کاری را انجام نخواهم داد. إن شاء الله . و از خدا طلب مغفرت می کنم. حضرت فرمودند:

« قُمْ فَاعْتَسِلْ وَسَلْ مَا بَدَالَكَ فَإِنَّكَ كُنْتَ مُقْيِمًا عَلَى أَمْرٍ عَظِيمٍ مَا كَانَ أَسْوَأً حَالَكَ لَؤْمَتَ عَلَى ذَلِكَ إِحْمَدِ اللَّهَ وَسَلْ مُلْهُ التَّوْبَةَ مِنْ كُلِّ مَا يَكْرَهُ
فِيَّهُ لَا يَكْرَهُ إِلَّا قَبِيحٌ وَالْقَبِيحُ دَعْهُ لِأَهْلِهِ فَإِنَّ لِكُلِّ أَهْلًا». (1)

برخیز و غسل کن و هرچه می خواهی درخواست کن، زیرا تو برامر و گناه بزرگی بودی، اگر در آن حال (بدون توبه و بازگشت از دنیا می رفتی (می مردی)؛ در حالت بسیار بدی بودی. حمد و سپاس خداوند را بگو او از درخواست توبه کن از انجام هر کاری که خدا را خوش نیاید، چرا که خداوند جز کارهای قبیح (زشت و پلید) را ناپسند نمی دارد و انجام

هرگونه امر زشت و پلید را برای اهله ایشان رها کن زیرا هر چیزی اهلی دارد.

آیه دوم:

« وَأَسَّتْقَرْزَ مَنِ أَسَّتْكَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأُولَادِ وَعِدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا
غُرُورًا». (2)

و (ای شیطان !) هرکس از آنان را که می توانی با صدا و ندای خود (غنا و موسیقی) دچار الغرش نما، و با سواران و پیادگان خود بر آنان بتاز، و در مال و فرزند با آنان شریک شوو

به آنان وعده بد، و حال آن که شیطان جز به غرور و فریب ایشان را وعده نخواهد داد.

آیه سوم:

« وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا يَيْنَهُمَا لَا عِيْنَ». »

آسمان و زمین و آنچه را که میان آن هاست بازیچه نیافریده ایم .

صف: 18

1- الكافي: ج 6 ص 432 باب الغناء ح 10، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 221 ب 80 ح 15182 - 2 و 15186 - 4.

2- سوره (17) الإسراء آیه 65

آیه چهارم:

«لَوْ أَرَدْنَا أَنْ تَسْخِدَ لَهُوا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ».

برفرض محال اگر می خواستیم سرگرمی اتخاذ کنیم آن سرگرمی را از نزد خود می گرفتیم.

آیه پنجم:

«بَلْ نَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ».

بلکه ما به وسیله حق بر سر باطل می کوییم تا آن را نابود سازد و آن باطل به نابودی

کشیده می شود، و وای بر شما از آنچه توصیف می کنید.

عبد الأعلی می گوید: از امام جعفر صادق علیه السلام درباره غنا سؤال کردم و گفتم: می گویند که پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ رخصت داده اند که بگویند (ترانه ای به این مضمون را بخوانند): "ما آمدیم شما را ما آمدیم شما را، ما را خوش آمد بگویید، ما را خوش آمد بگویید تا شما را خوش آمد گوییم" آن حضرت فرمودند:

«كَذَبُوا إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ : مَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنُهُمَا لَا عَيْنَ؛ «لَوْ أَرَدْنَا أَنْ تَسْخِدَ لَهُوا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ بَلْ نَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ».

دروغ می گویند، بدرستی که خداوند می فرماید: (به ترجمه آیه توجه کنید).

سپس فرمودند:

«الْوَيْلُ مِمَّا يَصِفُ».

وای به حال فلانی از آنچه نسبت می دهد.

(مقصود حضرت کسی بود که در آن مجلس حضور نداشت و این سخن دروغ را به پیامبر صلی الله علیه وآلہ بسته بود).

ص: 19

1- سوره (21) الأنبياء آیات 17 الى 19.

2- الكافي: ج 6 ص 433 باب الغناء... ح 10، دعائم الإسلام: ج 2 ص 206 فصل 4 ح 753، وسائل الشيعة: ج 17 ص 303 ب 99 ح 22608، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 216 ب 79 ح 15164 - 5.

آیه ششم:

«ذلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرْمَاتِ اللهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَحَلَتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتَّسِعُ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ»
[\(1\)](#)

همچنین هرکس دست از حرام بردارد، نزد پروردگارش برای او بهتر است، و چهارپایان بر شما حلالند مگر آن هایی که برایتان خوانده شده، پس، از پلیدی از بت ها (بت پرستی) و سخن باطل و دروغ اجتناب ورزید.

ابو بصیر می گوید: از امام جعفر صادق علیه السلام درباره سخن خداوند عزو جل: «فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ» سؤال کردم، فرمود:

مقصود از (قول الزور - سخن ناروا) غنا می باشد. [\(2\)](#)

زید شحام گوید: از امام جعفر صادق علیه السلام سؤال کردم درباره سخن خداوند عزو جل:
فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ، حضرت فرمودند:
«الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ؛ الْسُّطْرَنْجُ، وَ قَوْلُ الْزُورِ؛ الْغِنَاءُ» [\(3\)](#)

مقصود از پلیدی از بت ها شطرنج است و مقصود از سخن ناروا، غنا می باشد.

از امام جعفر صادق علیه السلام سؤال شد از فرمایش خداوند عزو جل: «فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ»، فرمود:
«الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ؛ الْسُّطْرَنْجُ، وَ قَوْلُ الْزُورِ؛ الْغِنَاءُ... إِيَّاكَ وَ الصَّرْبَ بِالصَّوَانِيجِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَرْكُضُ مَعَكَ وَ الْمَلَائِكَةَ تَفِرُّ عَنْكَ وَ مَنْ بَقِيَ فِي بَيْتِهِ طَنْبُورُ أَزْبَعَينَ صَبَاحًا فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللهِ عِزَّ وَ جَلَّ» [\(4\)](#)

مقصود از پلیدی از بت ها (بت پرستی)، شطرنج و مقصود از سخن ناروا، غنا است ... و مبادا با آلات موسیقی بنوازی چرا که شیطان همراه با تو پایکوبی کند و فرشتگان از تو

ص: 20

- 1 سوره (22) الحج آیه 31
- 2 الکافی: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 1، وسائل الشیعه: ج 17 ص 303 ب 99 ح 22602
- 3 الکافی: ج 6 ص 435 باب النرد و الشطرنج... ح 2 و 7، وسائل الشیعه: ج 17 ص 303 ب 99 ح 22595 و ص 308 ح 22619 و ص 318 ب 102 ح 22646

-4 من لا يحضره الفقيه: ج4 ص 58 باب حد شرب الخمر و ... ح 8093

دوری کنند. و هرکس چهل روز در خانه خود طنبور (ابزار موسیقی) نگه دارد به سوی

غضب خداوند بازگشته است.

برخی از اصحاب امام جعفر صادق علیه السلام از حضرت نقل می کنند که درباره فرمایش خداوند متعال: «وَالْجِيَّبُوا قَوْلَ الْوَرَا، فَرَمَّوْهُ» اند:

مقصود از سخن ناروا، غنا (آوازه خوانی و نوازنده) است .[\(1\)](#)

امام جعفر صادق علیه السلام می فرمایند:

«إِجْتَبَيْوَا قَوْلَ الرُّزُورِ الْغِنَاءَ وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ لَفِي شُغْلٍ .»[\(2\)](#)

مراد خداوند از این که فرمود: از سخن ناروا پرهیزید، غنا می باشد، و همانا مؤمن از انجام دادن تمامی این کارها به کار دیگر (از باطل روی گردان) است.

عبدالاعلی می گوید: از امام جعفر صادق علیه السلام در مورد فرمایش خداوند متعال

«فَاجْتَبَيْوَا الْرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَبَيْوَا قَوْلَ الرُّزُورِ» ، پرسش نمودم، فرمود:

مقصود از پلیدی از بت ها (بت پرستی) شطرنج، و مقصود از سخن ناروا، غنا است.

عرض کردم: کلام پروردگار متعال: «وَمَنِ النَّاسُ مَنِ يَشْتَرِي لَهُو الْحَدِيثُ» فرمود:

از جمله آن (سخنان بیهوده) غنا است .[\(3\)](#)

برخی اصحاب از امام جعفر صادق علیه السلام درباره فرمایش خداوند متعال: «فَاجْتَبَيْوَا الْرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَبَيْوَا قَوْلَ الرُّزُورِ»، نقل کرده اند که فرمود:

مقصود از پلیدی از بت ها (بت پرستی) شطرنج، و مقصود از سخن ناروا، غنا است.

شیخ صدوq می نویسد:

«وَإِيمَاكَ وَالْغِنَاءَ فَإِنَّ اللَّهَ تَوَعَّدَ عَلَيْهِ النَّارِ وَالصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَيَقُولُ : شَرُّ الْأَصْوَاتِ الْغِنَاءُ. وَقَالَ اللَّهُ تَعَالَى : وَاجْتَبُوا قَوْلَ الرُّزُورِ، وَهُوَ الْغِنَاءُ. وَقَالَ : وَ

ص: 21

- 2- مستدرک الوسائل: ج13 ص214، 78- باب تحريم الغناء حتى في القرآن و ... ح15153 .
- 3- دعائم الإسلام: ج2 ص207 ح757، وسائل الشيعة: ج 17 ص 308 ب 99 ح22613 وبحار الأنوار: ج 76 ص 245 ب 99 - الغناء... ح20، مستدرک الوسائل: ج13 ص222 ب81 ح1-15186.

مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُو الْحَدِيثُ لِيُضْلِلَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِعِنْدِهِ عِلْمٍ وَيَتَخَذَّلَهَا هُزُواً أَوْلَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مَهِينٌ، وَلَهُو الْحَدِيثُ فِي التَّقْسِيرِ هُوَ
الْغِنَاءُ» [\(1\)](#)

تورا از غنا بر حذر می دارم زیرا خداوند متعال برای انجام آن وعده آتش داده است و امام جعفر صادق علیه السلام فرمود: پلیدترین صدایها،
صدای غناست و خداوند متعال فرموده است: وَاجْتَبَبُوا قَوْلَ الزَّورِ. از گفتار ناروا بپرهیزید، که همان غنا است و

فرموده است: مِنَ النَّاسِ... وَازْ مِيَانَ مَرْدَمْ...، وَلَهُو الْحَدِيثُ در تفسیر، همان غنا است.

و ابن عباس و ابن مسعود روایت کرده اند در تفسیر سخن خدای تعالی: «وَاجْتَبَبُوا قَوْلَ الزَّورِ» و کلام پروردگار متعال: «مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُو الْحَدِيثُ» که مقصود از هر دوی آن ها غنا می باشد. [\(2\)](#)

حضرت امام علی‌الهادی از پدرانش علیهم السلام نقل می فرماید که:

از امام جعفر صادق علیه السلام درباره کلام خداوند متعال: «فَاجْتَبَبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأُوْثَانِ وَاجْتَبَبُوا قَوْلَ الزَّورِ» پرسیده شد، آن حضرت
فرمود: «الْرِجْس» شطرنج

است و «قَوْلَ الزَّورِ» غنا است. [\(3\)](#)

آیه هفتم:

«وَالَّذِينَ لَا يَسْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُوا بِاللَّعْوِ مَرُوا كِرَاماً» [\(4\)](#)

و آنان (بندگان ویژوی خداوند) که به دروغ شهادت نمی دهند و چون بر ناپسندی

بگذرند به شتاب از آن دوری می جویند.

از امام جعفر صادق علیه السلام پیرامون کلام خداوند تعالی: «وَالَّذِينَ لَا يَسْهَدُونَ الزُّورَ» سؤال شد، فرمود:

ص: 22

1- مستدرک الوسائل: ج 13 ص 214 ب 78 ح 15156 - 16 .

2- عوالی الالائی: ج 1 ص 244 فصل 9 ح 173 ، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 215 ب 78 ح 15108 - 18 .

3- بحار الأنوار: ج 76 ص 244 ب 99 ح 17 .

4- سوره (25) الفرقان آیه 73 .

مقصود) غنا می باشد. (1)

و در برخی کتاب ها اضافه بر غنا، مجالس لغو نیز ذکر شده است. (2)

محمد بن أبي عبّاد که آشکارا به خوانندگی و نوازنده‌گی گوش می داد و آجو می خورد می گوید: از امام علی الرضا عليه السلام درباره سمعان (گوش دادن به آواز و موسیقی) سؤال کردم، فرمود:

اهل حجاز را نظری (رأیي) است و آن داخل در باطل (ناروا) است، آیا نشنیده ای که خداوند می فرماید: وَإِذَا مَرُوا بِاللَّغْوِ مَرُوا كِرَاماً و چون بر ناروا بی گذر کنند به

شتاب از آن دور شوند؟ (3)

ابو ایوب خراز می گوید: به مدینه رفتیم و نزد امام جعفر صادق عليه السلام، به ما فرمود: «كجا بارنهاده اید؟» گفتیم: نزد فلانی که دارای نوازنده‌گان و خوانندگان است. فرمودند: «کرام باشید».

به خداوند سوگند ما گمان کردیم که به ما فرمود «بفرمایید»، به سوی ایشان بازگشتم و عرض نمودیم این که فرمودید «کرام باشید» مقصد شما را نفهمیدیم. فرمودند:

آیا نشنیده اید که خداوند می فرماید: وَإِذَا مَرُوا بِاللَّغْوِ مَرُوا كِرَاماً و چون بر ناروا بی

گذر کنند به شتاب از آن دور شوند؟ . (4)

از امام جعفر صادق عليه السلام درباره فرمایش خداوند تعالی: «وَالَّذِينَ لَا يَسْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُوا بِاللَّغْوِ مَرُوا كِرَاماً» سؤال شد؛ فرمود:

از جمله آن غنا و شطرنج می باشد؟ (5)

آیه هشتم:

«مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرَى لَهُ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَخَذَّلُ هُزُواً أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مَهِينٌ» .(6)

برخی از مردم خربدار سخنان بیهوده (غنا) هستند تا (بدین وسیله) مردم را از راه خدا گمراه کنند و قرآن را به مسخره می گیرند. آنان کسانی هستند که عذاب خوار کننده

ص: 23

1- الكافي: ج 6 ص 433 باب الغناء... ح 13، وسائل الشيعة: ج 17 ص 304 ب 99 ح 22598.

2- بحار الأنوار: ج 76 ص 240 ب 99 ح 3 و 5 از تفسیر قمی: وَمِنَ النَّاسِ ... قَالَ: الْغَنَاءُ وَشُرُبُ الْخَمْرِ وَجَمِيعُ الْمَلَاهِي.

3- وسائل الشيعة: ج 17 ص 308 ب 99 ح 22612.

4- الكافي: ج 6 ص 432، باب الغناء ... ح 9، وسائل الشيعة: ج 17 ص 316 ب 101 ح 22642.

5- دعائم الإسلام: ج 2 ص 208 فصل 4 ح 763، مستدرك الوسائل: ج 13 ص 213 ب ح 78 ح 15147 .7

6- سورة (31) لقمان عليه السلام آية 7.

برایشان است.

از امام محمدباقر و امام جعفرصادق و امام علی الرضا علیهم السلام روایت گردیده است که درباره این آیه فرمودند:

از جمله آن (سخنان یيهوده) غنا می باشد. [\(1\)](#)

از امام جعفرصادق علیه السلام در مورد این آیه سؤال شد، فرمود: امام محمدباقر علیه السلام فرمود:

« هُوَ الْغِنَاءُ وَقَدْ تَوَاعَدَ اللَّهُ عَلَيْهِ بِالنَّارِ »

آن غنا می باشد، و همانا خداوند برای آن وعده آتش داده است [\(2\)](#)

در کتاب فقه منسوب رضوی علیه السلام آمده است:

« إِعْلَمَ أَنَّ الْغِنَاءَ مِمَّا وَعَدَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ فِي قَوْلِهِ: وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ ... » [\(3\)](#)

بدان! غنا از گناهانی است که خداوند در کلام خود برای انجام دادن آن، وعده آتش داده، آن جا که فرموده است: برخی از مردم خریدار سخنان یيهوده (غنا) هستند، تا مردم را بدین وسیله از راه خدا گمراه کنند و قرآن را به سخره می گیرند. عذاب خوارکننده برای

آن ها است.

محمد بن مسلم می گوید: شنیدم امام محمدباقر علیه السلام می فرمودند:

غناء از گناهانی است که خداوند برای انجام آن ها وعده آتش داده است، و این آیه را تلاوت فرمودند:

« مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ لِيُضْلِلَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَخَذَّلَ هُزُواً أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مَهِينٌ » [\(4\)](#)

امام محمدباقر علیه السلام فرمود:

« الْغِنَاءُ مِمَّا وَعَدَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِ النَّارَ » [\(5\)](#)

ص: 24

1- وسائل الشيعة: ج 17 ص 310 ح 99 22618 از تفسیر مجتمع البیان .

2- مستدرک الوسائل: ج 13 ص 212 ب 78 ح 15142-2.

3- بحار الأنوار: ج 76 ص 249 ب 99 - الغناء... ح 23، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 213 ب 78 ح 15149-9.

4- الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 4، من لا يحضره الفقيه: ج 4 ص 58 باب حد شرب الخمر و ...، وسائل الشيعة: ج 17 ص 304 ب 99 ح 22599.

5- الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 4، وسائل الشيعة: ج 17 ص 304 ب 99 ح 22599، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 213 ب 78

باب تحريم الغناء حتى في القرآن ح 15149-9.

همانا غنا از چیزهایی است که خداوند متعال در کلامش برای انجام دادن آن وعده آتش

داده است.

و این آیه را تلاوت فرمودند: «مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَخَذَّلُهَا هُزُواً أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مَهِينٌ».

امام جعفر صادق عليه السلام فرمود:

غنا همان لَهُوَ الْحَدِيثُ در کلام خداوند تعالی است که فرمود: وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (1)

حسن بن هارون می گوید: شنیدم امام جعفر صادق عليه السلام فرمودند:

مجلس غنا مجلسی است که خداوند تعالی به اهل آن مجلس نظر رحمت نمی اندازد و از مجالسی است که (خداوند) درباره اش فرموده است:

مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (2)

وَشَاءَ مَنْ گوید: شنیدم امام علی الرضا عليه السلام فرمودند:

از امام جعفر صادق درباره غنا سؤال شد، حضرتش فرمود: غنا همان است که خداوند درباره اش فرمود:

مِنَ النَّاسِ مَنْ يَسْتَرِي لَهُوَ الْحَدِيثُ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ (3)

آیه نهم:

وَأَفْصِدْ فِي مَسْيِكَ وَأَغْضُصْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ». (4)

از نصائح حضرت لقمان عليه السلام به فرزندش است که فرمود: در رفتارت (راه

رفتن) راه میانه را برگزین و صدایت را فرود آور، همانا ناخوش ترین نواها صدای خران است.

شیخ محمد بن الحسن الحر العاملی قدس سره صاحب کتاب شریف «وسائل الشیعه»، در کتاب ارزشمند خود «الإثنی عشریة في الرد على الصوفیة» از جمله آیاتی که در حرمت غناه (خواندنگی و

ص: 25

1- الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 5، وسائل الشیعه: ج 17 ص 305 ب 99 ح 22600.

2- الكافي: ج 6 ص 433 باب الغناء... ح 16، وسائل الشیعه: ج 17 ص 307 ب 99 ح 22609.

3- الكافي: ج 6 ص 432 باب الغناء... ح 8، وسائل الشیعه: ج 17 ص 306 ب 99 باب تحريم الغناء... ح 22604.

4- سوره (31) لقمان عليه السلام آيه 20.

موسیقی) ذکر می کند آیه: «إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ»

می باشد و می نویسد: به روایت برخی از علماء ما منظور از این صدا غنا می باشد.

آیه دهم:

«وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهُوا انْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرْكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهُو وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ» (1)

و چون تجاری را دیدند و با صدای آوازی (غنا و موسیقی) را شنیدند به سوی آن رفته و تورا (ای پیامبر!) در حال ایراد خطبه (جمعه) ایستاده رها می کنند و از گرد توپراکنده می شوند، بگو: آنچه نزد خداست از سرگرمی و تجارت بهتر است، و خدا بهترین روزی دهنگان است.

امام جعفرصادق علیه السلام از پدران خود نقل نموده است که فرمودند:

همچنان که پیامبر در روز جمعه ای ایستاده خطبه نماز جمعه را ایراد می فرمودند، و در آن نزدیکی بازاری بود که به نام بطحاء نامیده می شد و بنوشیم در آن برد ها و شتران و گوسفندان خود را برای فروش می آوردند و در چنین اوقاتی و هنگام ازدواج خود، (تبک و تار آلات موسیقی) می نواختند، و چون مردم می شنیدند به سوی آن ها می رفتند و پیامبر خدا را ایستاده رها می کردند، پس خداوند آن ها را به این سبب سرزنش فرمود و این آیه را فرستاد.

«وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهُوا انْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرْكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهُو وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ» (2)

علّامه ملا محمد باقر مجلسی رحمة الله عليه می نویسد:

فرمایش خداوند متعال: «وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهُوا» مقصود از «لهوا» همان طبل است و گفته شده است که مقصود از آن آلات موسیقی است، و معنای «انْفَضُوا إِلَيْهَا» یعنی از کنار توپراکنده شوند و به سوی آن بروند. (3)

ص: 26

1- سوره (62) الجمعه آیه 12.

2- مستدرک الوسائل : ج 6 ص 24 ب 14 ح 6346 - 3.

3- بحار الأنوار: ج 22 ص 59 ب 37 تفسیر الآیات.

تفسیر مجاهد و ابویوسف یعقوب بن ابی سفیان از ابن عباس در مورد کلام خداوند تعالی: «وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أُوْلَئِكُمْ أَنْفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكُمْ قَائِمًا» نقل کرده اند که:

دحیه کلبی در روز جمعه ای از شهر شام غذا آورده بود و در محلی به نام أحجار الریت بار انداخت، سپس برای آگاهی مردم به طبل نواخت؛ پس از شنیدن آن صدایها مردم از پیرامون رسول الله صلی الله علیه وآلہ پراکنده شدند و تنها حضرت علی و امام حسن و امام حسین و حضرت فاطمه و سلمان و ابوذر و مقداد و صہبی، کس دیگری نماند و رسول خدا را ایستاده بر روی منبر ترک نمودند، آن گاه حضرت فرمود:

«لَقَدْ نَظَرَ اللَّهُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَى مَسَّةِ جِلِّي، فَلَوْلَا أَفْنَةُ الَّذِينَ جَلَسُوا فِي مَسَّةِ جِلِّي لَأُضْرِمَتِ الْمَدِينَةُ عَلَى أَهْلِهَا نَارًا، وَ حُصِّبُوا بِالْحِجَارَةِ كَقَوْمٍ لُوطٍ .»

بدرستی که خداوند در روز جمعه به مسجدم نظر فرمود و همانا اگر نبودند گروهی که در مسجد من باقی ماندند، هر آینه شهر بر اهل آن آتش می گرفت و (اهل شهر) مانند قوم لوط سنگباران می شدند. و درباره آن گروه که در مسجد ماندند.

این آیه نازل گردید: «رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةً وَلَا يَعْنَى عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ لَيَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ .»

مردانی که تجارت و خرید و فروش آن ها را از یاد خدا و ادامه نماز و دادن زکات باز

نمی دارد، آنان از روزی که دل ها و دیده ها دگرگون می شوند بیم دارند (۱) (۲)

در تفسیر علی بن ابراهیم قمی قدس سره آمده است:

پیامبر صلی الله علیه وآلہ در روز جمعه ای در حال ایراد خطبه بودند؛ در آن هنگام کاروان آذوقه ای وارد شهر شد و جلوی آن گروهی بود که به دف و دیگر ابزار موسیقی می نواختند، مردم نمازگزار با شنیدن آن صدا، نماز را رها کردند و برای تماشای آن ها (از مسجد) بیرون رفتند، آن گاه خداوند تعالی این آیه را نازل فرمود:

«وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ

جام

ص: 27

1- سوره (۲۴) التور آیه 38.

2- بحار الأنوار: ج 86 ص 195 تبیین ... س 39.

أَوْ لَهُوَا افْتَصَّوا إِلَيْهَا ... ». (1)

نکته: برادران و خواهران ایمانی خود را برای آگاهی از آثار شوم و زیانبار موسیقی به کتاب ارزنده: تأثیر موسیقی بر روان و اعصاب ، نوشته مرحوم حسین عبداللهی خوروش ارجاع می دهم .

ص: 28

1- تفسیر علی بن ابراهیم القمي: ج 2 ص 367 س 62، بحارالأنوار: ج 22 ص 72 ب 37 ح 24 .

نهی الهی جل جلاله

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

«إِنَّ اللَّهَ حَرَمَ الْدَّفَّ وَ الْكُوْبَةَ وَ الْمَزَامِيرَ وَ مَا يُلْعَبُ بِهِ» .⁽¹⁾

همانا خداوند دف زدن و طبل زدن و بازی با آنچه از ابزار موسیقی با آن بازی می شود را

حرام نموده است.

نهی نبوی صلی الله علیه وآلہ

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

أَنَّهَا كُمْ (أَنَّهی أُمْتی) عَنِ الْزَّفْنِ وَ الْمِزْمَارِ وَ عَنِ الْكُوبَاتِ وَ الْكَبَّارَاتِ (الْكَنَّارَاتِ - الْكُبُوبَاتِ) .⁽²⁾!

شما (امّت خود را) از رقصیدن و نی زدن و طبل زدن و تبک زدن نهی می کنم.

و معلوم است که نهی خدا و رسول و امام دلالت بر حرمت می کند.

مأموریتی الهی

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

«إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ بَعَثَنِي «رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَ لِأَمْحَقَ الْمَعَازِفَ وَ الْمَزَامِيرَ وَ أُمُورَ الْجَاهِلِيَّةِ»⁽³⁾

ص: 29

1- مستدرک الوسائل: ج 1 ص 218 ح 15170-11.

2- الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 7 - علي بن إبراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن السكوني، عن أبي عبدالله عليه السلام قال: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَدَعَاتِمَ الْإِسْلَامِ: ج 2 ص 207 ح 754، وسائل الشيعة: ج 17 ص 314، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 217 ح 15165-6.

3- الكافي: ج 6 ص 395 باب شارب الخمر... ح 1، الأموي، الشيخ الصدوق: ص 417 المجلس 65 ح 1، بحار الأنوار: ج 76 ص 125 ح 4.

بدرستی که خداوند مرا رحمتی برای جهانیان، به پیامبری مبعوث فرمود و مرا برانگیخت

تا آلات موسیقی و نیها و امور زمان جاهلیت (کفر) را از میان ببرم.

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

«إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَعْثِنِي هُدًى وَرَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَأَمَرَنِي أَنْ أَمْحُو الْمَرَامِيرَ وَالْمَعَازِفَ وَالْأَوْتَارَ وَأَمْوَالَ الْجَاهِلِيَّةِ ... إِنَّ آلَاتَ الْمَزَامِيرَ شِرَاوُهَا وَبَيْعُهَا وَثَمَنُهَا وَالْتِجَارَةُ بِهَا حَرَامٌ» [\(1\)](#)

خداوند تعالی مرا برای هدایت و رحمت برای عالمیان به پیامبری برانگیخت، مرا امر نمود که نی ها و آلات موسیقی و تارها و بت ها و امور زمان جاهلیت (کفر) را از میان برم ...

همانا خرید و فروش و پولی که در این راه داد و ستد می شود و تجارت با ابزار موسیقی

حرام است.

نردبان فحشاء

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

«الْغِنَاءُ رُفْيَةُ الْرِّزْنِيِّ» [\(2\)](#)

غنا افسون زنا است.

توضیح: می بینی؟ ... شیطان با این تزویر به سوی اعمال منافقی عفت فرامی خواند. و همان چیزی که از آن می ترسیدیم، جامعه را فرا خواهد گرفت و دیگر کسی پاییند به اصول اخلاق نخواهد بود. این است تابلوی راهنمای ناکجا آباد

مانند شکوفه؟!

امام محمد باقر علیه السلام فرمودند:

«الْغِنَاءُ يُنِيبُ النَّقَاقَ فِي الْقَلْبِ كَمَا يُنِيبُ التَّخْلُعُ الظَّلَعُ» [\(3\)](#).

موسیقی و آوازه خوانی در دل دوروبی می کارد همچنان که درخت خرما شکوفه می زند.

ص: 30

1- مستدرک الوسائل: ج 13 ص 219 ح 15175-16.

2- جامع الأخبار: ص 180.

آشیانه دو رویی

امام جعفر صادق عليه السلام فرمودند:

«الْغَنَاءُ عُشْ الْنِفَاقِ»؟⁽¹⁾

آوازه خوانی و موسیقی، آشیانه دور رویی است.

تهی دستی

امام جعفر صادق عليه السلام فرمودند:

«الْغَنَاءُ يُورِثُ النِّفَاقَ وَ يُعْقِبُ الْفَقْرَ».⁽²⁾

آوازه خوانی و موسیقی، دور رویی و تهی دستی به بار می آورد.

پست ترین مخلوق

امام جعفر صادق عليه السلام فرمودند:

«مَجْلِسُ الْغَنَاءِ مَجْلِسٌ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ (عَزَّ وَ جَلَّ) إِلَى أَهْلِهِ وَ الْغَنَاءُ أَحْبَثُ مَا خَلَقَ اللَّهُ (تعالَى)، الْغَنَاءُ يُورِثُ النِّفَاقَ وَ يُعْقِبُ الْفَقْرَ»⁽³⁾

مجلس موسیقی و آوازه خوانی، مجلسی است که خدای تعالی بر اهل آن نظر رحمت نمی اندازد

(رحمت الهی شامل حال آن ها نمی شود)؛ و موسیقی و آوازه خوانی بدترین و پلیدترین

آفریده های خداوند هستند، موسیقی و آوازه خوانی دور رویی و فقر به بار می آورد.

حرام مغض

امام جعفر صادق عليه السلام فرمودند:

إِنَّهُ مَا حَرَمَ اللَّهُ الصِّنَاعَةُ الَّتِي حَرَمْ هِيَ كُلُّهَا الَّتِي يَجِيءُ مِنْهَا الْفَسَادُ مَحْضًا ؛ نَظِيرُ الْبَرَابِطِ وَ الْمَرَامِيرِ وَ الْشَّطْرَاجُ وَ كُلِّ مَلْهُوْبِهِ وَ الْصُّلْبَانِ وَ الْأَصْنَامِ وَ مَا أَشَّبَهَ ذَلِكَ مِنْ صِنَاعَاتِ الْأَشْرَبَةِ الْحَرَامِ وَ مَا يَكُونُ مِنْهُ وَ فِيهِ الْفَسَادُ مَحْضًا وَ لَا يَكُونُ مِنْهُ وَ لَا فِيهِ شَيْءٌ مِنْ وُجُوهِ الصَّالِحِ فَحَرَامٌ تَعْلِيمُهُ وَ تَعَلَّمُهُ وَ

دوه

- 1- الكافي: ج 6 ص 631 كتاب الأشربة، باب الغناء ح 2. ثواب الأعمال و عقاب الأعمال : ص 244 - وبهذا الإسناد () عن محمد بن أحمد، عن محمد بن جعفر القمي رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال: الغناء عش النفاق، و شرب الخمر مفتاح كل شر، و شارب الخمر مكذب كتاب الله عز وجل، ولو صدق الله وكل لاجتب محارمه. و علل الشرائع: ج 2 ص 476 ب 244 ح 3 - حدثنا محمد بن الحسن رحمه الله قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار رحمه الله، عن يعقوب بن يزيد، عن إبراهيم، عن أبي يوسف، عن أبي بكر الحضرمي عن أحد هما (عليهما السلام) قال: **الْغِنَاءُ عُشُّ النَّفَاقِ وَالسُّرُبُ مِفْتَاحٌ كُلُّ شَرٍّ وَمُدْمِنُ الْخَمْرِ كَعَابِدِ الْوَتَنِ مَكْذُوبٌ بِكِتَابِ اللَّهِ لَوْصَدَقَ كِتَابَ اللَّهِ لَحَرَامَ حَرَامَ اللَّهِ**.
- 2- الخصال: ج 1 ص 24 ح .84.
- 3- دعائيم الإسلام: ج 2 ص 207 فصل 4 ح 756 .

الْعَمَلُ بِهِ وَأَخْذُ الْأَجْرِ عَلَيْهِ؛ وَجَمِيعُ الْقَلْبِ فِيهِ مِنْ جَمِيعِ وُجُوهِ الْحَرَكَاتِ كُلَّهَا «(1)

و همانا خداوند تعالیٰ کار و ابزاری را حرام کرده است که تمام کاربرد و مصرف آن حرام است و جز در راه فساد کاربرد ندارد؛ مانند تارسازی و فنی سازی و شطرنج سازی و هر آلت لهو دیگری و همچنین حرام فرموده است ساختن صلیب‌ها و بت‌ها و شبیه آن‌ها، مانند نوشیدنی‌های حرام و آنچه که از آن و در آن جز فساد نیست و از آن و در آن چیزی از کاربردهای سالم نباشد.

آموختن آن و آموزش دادن آن و کار کردن با آن و مزد گرفتن

برای آن و همه کاربردهای آن و هرگونه حرکتی با آن‌ها حرام است.

دقیق در فرمایش امام علیه السلام: «**هِيَ حَرَامٌ كُلُّهَا الَّتِي يَجِيءُ مِنْهَا الْفَسَادُ مَحْضًا نَظِيرَ الْبَرَاطِ وَ الْمَزَامِيرِ وَ ...**» کاملاً دقت کنید.

آموزش کفر ...

امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند:

«**لَا يَحِلُّ بَيْعُ الْغِنَاءِ وَ لَا شِرَاوْهُ وَ إِسْتِمَاعُهُ نِفَاقٌ وَ تَعْلُمُهُ كُفُرٌ .**» (2).

خرید و فروش آلات موسیقی حرام است، و گوش دادن به آن دوروبی، و آموختن آن کفر است.

پای کوبی شیطان ...

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

«**مَا رَفَعَ أَحَدٌ صَوْتَهُ بِعِنَاءٍ إِلَّا بَعَثَ اللَّهُ شَيْطَانًا عَلَى مَنْكِبِيهِ يَصْرِبَانِ بِأَعْقَابِهِمَا عَلَى صَدْرِهِ حَتَّى يُمْسِكَ .**» (3)

هیچ کس صدای خود را به آوازه خوانی بلند نمی‌کند مگر این که خداوند تعالیٰ دو شیطان را می‌فرستد که بر شانه هایش بنشینند و با پاشنه هایشان به سینه او بکوبند تا هنگامی

که از آوازه خوانی بازایستد.

نفرین کبوتران

صفحه 32:

1- وسائل الشيعة: ج 17 ص 83 ح 22047.

2- دعائیم الإسلام: ج 2 ص 209 فصل 4 ح 767.

3- جامع الأخبار: ص 154.

امام امیرالمؤمنین علی علیه السلام درباره خواندن نوعی کبوتر به نام راعبی فرمودند:

« تَدْعُ عَلَى أَهْلِ الْمَعَازِفِ وَالْقِيَانِ وَالْمَزَامِيرِ وَالْعِيدَانِ . » (1)

برنوازندگان و ترانه خوانان و نی زنان و تارزنان لعنت می فرستد.

نامن و بی نور

امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند:

« بَيْتِ الْغِنَاءِ لَا يُؤْمِنُ فِيهِ الْفَجِيْعَةُ وَلَا تُجَابُ فِيهِ الدَّعَوَةُ وَلَا يَدْخُلُهُ الْمَلَكُ » (2)

خانه ای که در آن آوازه خوانی شده و موسیقی نواخته می شود، خانه ای است که از وقوع

حوادث ناگوار ایمن نیست، دعا در آن مستجاب نمی شود و هیچ فرشته ای وارد آن نمی شود.

غضب الهی

در کتاب فقه منسوب رضوی علیه السلام آمده است:

نَرْوِي أَنَّهُ مَنْ أَبْقَى فِي بَيْرِ طُنْبُورٍ وَعُودًا أَوْ شَيْئًا مِنَ الْمَلَاهِي مِنَ الْمَعْرَفَةِ وَالسِّطَّرْنَجِ وَأَشْبَاهِهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ فَإِنْ مَاتَ مَاتَ فِي أَرْبَعِينَ مَاتَ فَاجِرًا فَاسِقاً وَمَأْوَاهُ النَّارِ وَبُنْسَ الْمَصِيرِ »؛ (3)

هرکس در خانه خود یکی از ابزارهای موسیقی و شطرنج و مانند آن ها را چهل روز نگهدارد به غضب خدا گرفتار آید، اگر در آن مدت بمیرد، فاجر (گناه کار) و فاسق مرد

است و جایگاه او آتش است و چه بد جایگاهی است.

حشرنوازنده و ...

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ فرمودند:

« يُحْشِرُ صَاحِبُ الْطَّنْبُورِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهُوَ أَسْوَدُ الْوَجْهِ وَبِيَدِهِ طُنْبُورٌ مِنْ نَارٍ وَفَوْقَ رَأْسِهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ بِيَدِ كُلِّ مَلَكٍ مِقْمَعَةٌ يَضْرِبُونَ رَأْسَهُ وَوَجْهَهُ وَيُحْشِرُ صَاحِبُ الْغِنَاءِ مِنْ قَبْرِهِ أَعْمَى وَأَخْرَسَ وَأَبْكَمَ وَيُحْشِرُ الْزَانِي مِثْلَ

ص: 33

1- وسائل الشيعة: ج 21 ص 443 ح 27536

2- الكافي ج: 6 ص 433 ح 15، دعائم الاسلام: ج 2 ص 208 فصل 4 ح 762: بَيْتُ الْغِنَاءِ بَيْتُ لَا تُؤْمِنُ فِيهِ الْفَجِيْعَةُ، وَلَا تُجَابُ فِي

الدَّعْوَةُ، وَلَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ، وسائل الشّيعة: ج 17 ص 303 ب 99 ح 22594، مستدرك الوسائل: ج 13 ص 213 ب 78 ح 15146 .3- فقه الرضا عليه السلام: ص 282 ب 45

ذلِكَ وَصَاحِبُ الْمِزْمَارِ مِثْلُ ذَلِكَ وَصَاحِبُ الدَّفَ مِثْلُ ذَلِكَ . » (1)

اهل طنبور (نوازنده وشنونده وسازنده ونگهدارنده و...) روز قیامت در حالی محسور می شوند که روسیاه هستند و طنبوری از آتش به دست دارند و هفتاد هزار فرشته از بالای سر با عمود آهنین بر سر و صورت آن ها می زنند. آوازه خوان ، کور و کروگنگ از

گور خود محسور می گردد وزناکار نوازنده نی و نوازنده دف نیز با این حالت محسور می شوند.

نشانه آخرالزمان

عبدالله بن عباس گوید: رسول الله صلی الله علیه وآلہ در حجّة الوداع حلقه در کعبه را گرفتند، رو به مردم کردند و فرمودند:

مَعَاشِرَ النَّاسِ ! أَخْبِرُكُمْ بِإِشْرَاطِ السَّاعَةِ؟».

ای مردم! آیا شما را به نشانه های ساعت (آخرالزمان) خبر دهم؟

گفتند: آری. فرمود:

مِنْ أَشْرَاطِ السَّاعَةِ إِصْنَاعَةُ الصَّلَوَاتِ و.. وَتَظَهَرُ الْكُوبَةُ وَالْقَيْنَاتُ وَالْمَعَازِفُ وَالْمَيْلُ إِلَى أَصْحَابِ الطَّنَابِيرِ وَالدُّفُوفِ وَالْمَزَامِيرِ و

سَائِرِ آلَاتِ اللَّهِ أَلَا وَمَنْ أَعَانَ أَحَدًا مِنْهُمْ بَشَّى مِنَ الدِّينَارِ وَالدِّرْهَمِ وَالْأَلْبِسَةِ وَالْأَطْعَمَةِ وَغَيْرِهَا فَكَانَمَا زَانَ مَعَ أُمِّهِ سِبْعِينَ مَرَّةً

فِي جَوْفِ الْكَعْبَةِ فَعِنْدَهَا يَلِيهِمْ أَشْرَارُ أُمَّتِي وَتَتَهَكُّ المَحَارُمُ وَتَكَسِّبُ الْمَآثِمُ وَتَسَلَّطُ الْأَسْرَارُ عَلَى الْأُخْيَارِ وَيَتَاهُونَ فِي الْلِّبَاسِ

وَيَسْتَحْسِنُونَ أَصْحَابَ الْمَلَاهِي وَالزَّانِيَاتِ فَيَكُونُونَ الْمَطْرُ قَيْظًا وَيَغِيظُ الْكِرَامُ غَيْظًا وَيَقْسِمُوا الْكَذِبَ وَتَظَهَرُ الْحَاجَةُ وَتَفْسُدُ الْفَاقَةُ فَعِنْدَهَا

يَكُونُ أَفْوَامٌ يَتَعَلَّمُونَ الْقُرْآنَ لِغَيْرِ اللَّهِ فَيَتَّخِذُونَهُ مَزَامِيرَ وَيَكُونُ أَفْوَامٌ يَتَفَقَّهُونَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَيَكُثُرُ أَوْلَادُ الزِّنِي وَيَتَغَنَّوْنَ

ص: 34

1- جامع الأخبار: ص 154 فصل 115 وقال رسول الله صلی الله علیه وآلہ: از او : بحارالأنوار : ج 76 ص 253 ح 12 و مستدرک الوسائل: ج 13 ص 215 ح 15179 - 17 .

بِالْقُرْآنِ فَعَيْنِهِمْ مِنْ أَمْتَيْ لَعْنَةِ اللَّهِ، و... فَأَوْلَئِكَ يُدْعَونَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْأَرْجَاسَ وَالْأَنْجَاسَ...» [\(1\)](#)

از نشانه های ساعت (آخر الزمان) است: تباہ نمودن نمازها و... و طبلها، زنان آوازه خوان، ابزارهای موسیقی و میل به نوازنده‌گان طنبور و دف و نی و سایر آلات موسیقی آشکار شود. آگاه باشید هر که آن ها را به دینار و درهمی (از نظر مالی و یا پوشак و غذایی و یا غیر از این ها کمک کند؛ گناهش مانند کسی است که با مادر خود در درون کعبه هفتاد مرتبه زنا نموده باشد. در آن هنگام بدترین امتم آن ها را سرپرستی کنند و حرمت ها هتك گردد و گناهان کسب شوند، شرورترین افراد بر نیکوکاران چیره گردند، با پوشاك خود بريک ديگر فخر فروشنند و نوازنده‌گان و اهل فساد و زنان بي عفت را نيكو شمارند، آن گاه باران (به جاي رحمت) بلا خواهد بود و... و دروغ گفتن آشکار گشته،

نيازمند فراوان شود و تهی دستی آشکار گردد، آن زمان گروه هایي قرآن را برای غير خداوند بیاموزند و آن را به آواز بخوانند و گروه های علم فقه را برای غير خداوند بیاموزند و زنازادگان زياد شوند و قرآن را با آواز بخوانند، پس آن گاه از سوي امتم لعنت خدا بر آنان باد و... آنان در ملکوت آسمان ها وزمين نجس و آلوده خوانده می شوند.

سخن پایانی

ای کاش همه ما معنای گناه را می فهميدیم. چهار حرف بیشتر ندارد ولی چهار ستون بدن را می لرزاند. چه چيز بدتر از اين است که خدا نگاه لطف خود را از من بگيرد؟ یا نه، من به او پشت کنم و بخواهم بپذيرم که او برای من نيكوبي را می پسندد؟... بخواهم ببینم که او مرا پاک می خواهد، برای خودش بدون غل و غشن، تا امروز دنیايم آباد باشد و وسیله اي برای آباد شدن زندگی جاودانه ام، فراهم سازم؟!.... براستی مگر زور و زر دنيا چه چيزی با خود دارد و چقدر ارزش و دوام دارد که من بخواهم

ص: 35

1- مستدرک الوسائل: ج 11 ص 372 ح 13294 - أبو محمد الفضل بن شاذان في كتاب الغيبة، حدثنا عبد الرحمن بن أبي نجران رضي الله عنه قال: حدثنا عاصم بن حميد قال: حدثنا أبو حمزة الشمالي، عن سعيد بن جبير، عن عبد الله بن العباس قال: وكفاية المهتمي في معرفة المهدي عليه السلام: ص 693 قال الشيخ السعيد أبو محمد بن شاذان عليه الرحمة والرضوان : حدثنا عبد الرحمن بن أبي نجران رضي الله عنه تفسير القمي: ج 2 ص 303 فإنه حدثني أبي، عن سليمان بن مسلم الخشاب، عن عبد الله بن جريح المكي، عن عطاء بن أبي رباح، عن عبد الله بن عباس قال: حبجتنا مع رسول الله صلى الله عليه وآله حجة الوداع فأخذ بحلقة باب الكعبة ثم أقبل علينا بوجهه فقال: ألا أخبركم بأشراط الساعة؟ و كان أدنى الناس منه يومئذ سلمان رحمة الله عليه ، فقال : بلى يا رسول الله ! فقال صلى الله عليه و آله: «... يَا سَدَلْمَانُ ! ذَلِكَ إِذَا اتَّهَكَتِ الْمَحَارِمُ، وَ اكْسِبَتِ الْمَائِمُ، وَ سُلْطَ الْأَشْرَارُ عَلَى الْأَخْيَارِ، وَ يَقْسُوُ الْكِذْبُ، وَ تَظْهَرُ الْلَّجَاجَةُ، وَ تَقْسُوُ الْفَاقَةُ، وَ يَتَّهَمُونَ فِي الْبَلَاسِ، وَ يَمْطَرُونَ فِي غَيْرِ أوانِ الْمَطَرِ، وَ يَسْتَحِسِنُونَ الْكُوبَةَ وَ الْمَعَازِفَ وَ يُنْكِرُونَ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ حَتَّى يَكُونَ الْمُؤْمِنُ فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ أَذَلَّ مَنْ فِي الْأَمَّةِ، وَ يُظْهِرُ قُرْأُوهُمْ وَ عُبَادُهُمْ فِيمَا بَيْنَهُمُ التَّلَاءُ وَمَ؛ فَأَوْلَئِكَ يُدْعَونَ فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ: الْأَرْجَاسَ وَ الْأَنْجَاسَ. »

احساس در سایه لطف خدا بودن را به آن بفروشم؟

آیا اگر همه دنیا از آن ما بود، حاضر نبودیم آن را بپردازیم تا خدا از ما راضی شود؟ فقط همین را بدانیم برای آن مرد از آن سلاله پاک، یک قدم هم برداریم کافیست. اگر هر کدام از ما یک قدم بردارد، راهی نمانده، خوب بودن سخت نیست، اما تلاش می خواهد و درک این که این یک قدم ها وظیفه ای است که باید از عهده آن برآییم، خود حکایتی طولانی دارد، پس به جای حرف بهتر است به دنبال عمل برویم.

و در پایان تورا که می دانم قلبت از آن اوست و برای او می تپد به او می سپارم تا به من و ما بگوید: فرقی نمی کند که نوازنگی و غنا چطور باشد، تقاؤتی نیست که مثلا برای چه و چگونه باشد. و هرگز انبیاء و ائمه علیهم السلام با همو آلات موسیقی دست های خود را آلوده نکرده اند . کافی است نگاهی به ادیان نسخ و تحریف شده و پیروان فرقه های گمراه و گمراه کننده بیندازیم و توجه کنیم که چه کسانی هستند که از این آلات استفاده می کنند. خدا کند که بفهمیم، و اگر فهمیدیم به لطف او، خدا کند که وارد راه شویم، و اگر وارد راه شدیم به لطف او، خدا کند رهایش نکنیم، باز هم به لطف او

وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الظَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ

حیدر حسین التربی الکربلایی عfy الله عن والدیه و عنہ آمین

جمادی الآخرة 1428 هـ.ق

ص: 36

اشاره

و در کتاب المقنع ابن بابویه قمی: ص 154 که از کتب متون احادیث است چنین آمده:

در تفسیر از اهل بیت علیهم السلام است که:

«أَنَّ الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ اللَّهُ طَرِيجٌ، وَقَوْلُ الْزُّورِ الْغِنَاءُ، ... وَاجْتَبِ الْمَلَاهِيَ كُلَّهَا وَاللَّعْبُ بِالْخَوَاتِيمِ وَالْأَرْبَعَةَ عَشَرَ فَإِنَّ الصَّادِقِينَ نَهَوْا عَنْ ذَلِكَ أَجْمَعَ». .

الرجس من الأوثان» شطرنج و «قول الور» غنا می باشد ...

واز انجام کارهای بیهوده (استعمال آلات موسیقی) پرهیز، و از بازی کردن با خواتیم و اربعة عشر دوری

کن. زیرا امامان راستگو از انجام دادن همه آن ها نهی فرموده اند.

واز امام جعفر صادق علیه السلام درباره آیه: «...فَاجْتَبَوُا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَبَوُا قَوْلَ الزُّورِ» پرسیده شد که حضرت فرمودند:

مقصود از «الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ» شطرنج است، و مقصود از «قول الور» غنا

می باشد، و نرد شدیدتر از شطرنج است.

و فرمود:

«... وَلَا يَجُوزُ اللَّعْبُ بِالْخَوَاتِيمِ وَالْأَرْبَعَةَ عَشَرَ وَكُلُّ ذَلِكَ وَأَشْبَاهُهُ قِمَارٌ حُتَّى لَعْبُ الصَّبَيَانِ بِالْجُوْزِ هُوَ الْقِمَارُ...». (1)

و

ص: 37

1- فقه الرّضا علیه السلام: ص 284 ح 4، و من لا يحضره الفقيه: ج 4 ص 58 باب حد شرب الخمر ح 5093.

و جایز نیست بازی با خواتیم و اربعة عشر و همه آن ها و چیزهای دیگری که شیوه آن

است قمار می باشد، و حتی بازی کودکان با گردش همان نیز قمار است،

و امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند:

«... وَ أَمَّا الشِّيْطَرْجُ فَهِيَ الَّذِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ : فَاجْتَبَيْوَا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْشَانِ وَ الْجُنْتَبَيْوَا قَوْلَ الرُّزُورِ الْغَنَاءُ، وَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ لَفِي شُغْلٍ، مَا لَهُ وَ الْمَلَاهِي؟! قَدْ الْمَلَاهِي تُورِثُ قَسَاؤَةَ الْقَلْبِ، وَ تُورِثُ النَّفَاقَ، وَ ...). (1)

و اما شترنج، همان است که خدای عزوچل در مورد آن فرموده است: از پلیدی از بت ها

بت پرستی) اجتناب ورزید، و از سخن ناروا دوری کنید و «سخن ناروا» غنا است، و همانا مؤمن از تمامی این کارها به کار دیگر است، مؤمن را چه به آلات لهو، (مؤمن و شترنج بازی و مطری؟!) زیرا استعمال) آلات لهو، قساوت قلب می آورد، و دوری را به یادگار می نهاد،

حکم غنا و موسیقی چیست؟

سؤال: آیا غنا و موسیقی در اسلام حرام است؟ دلیل آن را ذکر فرماید. جواب - غنا بر دو قسم است: یکم از حنجره، دوم از آلت و یا آلاتی که برای غنا و طرب بینان گذاری شده اند، و صدایی را که از آن ها تولید می گردد موسیقی می گویند. برای قسمت یکم و دوم آیات و روایاتی می باشد که برخی از آن ها را پیش تر آورده ایم، و در آن روایاتی است که بر حرمت نواختن این آلات تصریح شده است،

و در آن آیات و احادیث نیامده است که اگر مطلب بود حرام است و اگر مطلب نبود حلال می باشد، بلکه نواختن و استعمال آن ها به طور مطلق حرام می باشد، بلکه ساختن و خرید و فروش و نگهداری آن ها نیز حرام است، و ما در اینجا برخی از آن روایات را می آوریم:

ص: 38

1- الأصول السَّتَّةُ عَشْرُ (دار الحديث) : ص 199 كتاب زيد النَّرْسَى : زيد، عن أبي عبد الله عليه السلام، قال: سأله بعض أصحابنا عن طلب الصَّيْدِ، وقال له: إِنِّي رَجُلُ الْهُوَ بِطْلُ الصَّيْدِ وَ ضَرُبُ الصَّوَالِحِ وَ الْهُوَ بِلَعْبِ الشَّطْرَنْجِ قال: فقال أبو عبد الله عليه السلام: أَمَّا الصَّيْدُ فَإِنَّهُ مُبْتَغَى بَاطِلٌ وَ إِنَّمَا أَحَلَ اللَّهُ الصَّيْدَ لِمَنِ أَضَنَ طَرًّا إِلَى الصَّيْدِ فَلَيْسَ الْمُضَنَ طَرًّا إِلَى طَلَبِهِ سَعْيٌ فِيهِ بَاطِلًا وَ يَحْبُبُ عَلَيْهِ الْتَّقْصِيرُ فِي الصَّلَاةِ وَ الْصَّيَّامِ جَمِيعًا إِذَا كَانَ مُضَنٌ طَرًّا إِلَى أَكْلِهِ وَ إِنْ كَانَ مِمَّنْ يَطْلُبُهُ لِلِّتَجَارَةِ وَ لَيْسَتْ لَهُ حِرْفَةٌ إِلَّا مَنْ طَلَبَ الصَّيْدَ فَإِنَّ سَعْيَهُ حَقٌّ وَ عَلَيْهِ الْتَّنَامُ فِي الصَّلَاةِ وَ الْصَّيَّامِ لِأَنَّ ذَلِكَ تِجَارَتُهُ فَهُوَ بِمَتَّلِّهِ صَاحِبِ الدُّورِ الَّذِي يَدْوُرُ الْأَسْوَاقَ فِي طَلَبِ التِّجَارَةِ أَوْ كَالْمُكَارِي وَ الْمَلَاحِ وَ مَنْ طَلَبَهُ لَأَهِيَا وَ أَشِرَا وَ بَطَرَا فَإِنَّ سَعْيَهُ ذَلِكَ سَعْيٌ بَاطِلٌ وَ سَفَرٌ بَاطِلٌ وَ عَلَيْهِ الْتَّنَامُ فِي الصَّلَاةِ وَ الْصَّيَّامِ وَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَفِي شُغْلٍ مِنْ ذَلِكَ شَغَلُهُ طَلَبُ الْآخِرَةِ عَنِ الْمَلَاهِي . وَ أَمَّا الشَّطْرَنْجُ فَهُوَ الَّذِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ : فَاجْتَبَيْوَا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْشَانِ وَ الْجُنْتَبَيْوَا قَوْلَ الرُّزُورِ الْغَنَاءُ، وَ وَرَثَ النَّفَاقَ . وَ إِنَّ الْمُؤْمِنَ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ لَفِي شُغْلٍ مَا لَهُ وَ لِلْمَلَاهِي فَانَّ الْمَلَاهِي تُورِثُ قَسَاؤَةَ الْقَلْبِ وَ تُورِثُ النَّفَاقَ . وَ مَا ضَرَبُكَ بِالصَّوَالِحِ فَانِ الشَّيْطَانَ مَعَكَ يَرْكُضُ وَ الْمَلَاهِي تَنْفِرُ عَنْكَ . وَ أَنْ اصَابَكَ شَيْءٌ لَمْ تُوْجِرْ وَ مَنْ عَشَرَ بِهِ دَابَّتْ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ . از او : بحار الأنوار: ج 73 ص 356 ب

67 ح 22 و مستدرک الوسائل: ج 13 ص 222 ب 81 ح 3/15188

نهی رسول الله صلی الله علیه وآلہ عنِ اللّٰہِ بِالْتَّرْدِ وَالسُّطْرَنْجِ وَالْكُوَبَةِ وَالْعَرْبَةِ وَهِيَ الْأَطْبُورُ وَالْعُودُ .. ». (1)

رسول خدا صلی الله علیه وآلہ از بازی کردن با نرد و شطرنج و طبل و طنبور و سه تار و

دیگر ابزارهای موسیقی... نهی فرمودند.

سؤال: حکمت تحریم موسیقی چیست؟

جواب: در بیان محکم قرآن کریم است که، پیامبری را که فرستاده ایم آن چه را که پلید و منفور و زیانبار است بر شما از جانب ما حرام می‌کند و آن چه را که طیب و پاکیزه است حلال می‌نماید:

«... وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضْعُعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ... ». (2) ... و بر آنان هر پلید منفوری را حرام می‌گرداند، و احکام پررنج و مشقتی را چون زنجیر که

برگردانشان نهاده شده از آنان بر می‌دارد ... و به علم تجربی و واقع ثابت شده است که موسیقی زیان‌های جبران ناپذیری بر جسم و روح و روان و اعصاب انسان و حیوان وارد می‌نماید، برای اطلاع مستند از برخی از آن آسیب‌های جدی به کتاب تأثیر موسیقی براعصاب و روان نوشته علی اکبر خوروش مراجعه شود.

والله العالم .

ص: 39

1- من لا يحضره الفقيه: ج 4 ص 3 ح 4998 - قال أبو جعفر محمد بن الحسين بن موسى بن بابويه القميّ الفقيه نزيل الرّيّ مصنف هذا الكتاب رضي الله عنه وأرضاه: روی عن شعیب بن واقد، عن الحسین بن زید، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنین علی بن أبي طالب عليهم السلام قال : والأمالي، الشیخ الصدوq: ص 424 مجلس 66 ح 1 حدثنا حمزة بن محمد بن أحمد بن جعفر بن محمد بن زید بن علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب عليهم السلام قال: حدثني أبو عبد الله عبد العزيز بن محمد بن عيسى الأبهري قال: حدثنا أبو عبد الله محمد بن ذكريya الجوهري الغلاطي البصري قال: حدثنا شعيب بن واقد قال: حدثنا الحسين بن زید، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنین علیهم السلام قال: از او: مکارم الأخلاق: ص 425 و معجمه ورّام: ج 2 ص 257.

2- سورة (7) الأعراف آیه 158: «الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمَّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عَنْهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضْعُعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولُئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ».

1- سوره (34) سبأ آيه 46

2- سوره (30) الروم آيه 31: «فِطَرَ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا».

3- سوره (19) التوبه آيه 105: «وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَرَدُونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَكُسُبُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ».

4- سوره (6) الأنعام آيه 154: «وَإِنَّ هُذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ لَا تَسْبِعُوا السُّبُلَ فَنَفَرَ قَبْعَدُكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذُلُكُمْ وَصَاعِدُكُمْ بِهِ لَعَلَكُمْ تَتَّقَوْنَ».

5- سوره (7) الأعراف آيه 158.

6- سوره (8) الأنفال آيه 38.

7- سوره (4) النساء آيه 14: «... وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ حَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ».

سوره (4) النساء آيه 60: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَئِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِي إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا».

سوره (4) النساء آيه 70: «مَوْمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّنَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشَّهِداءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا».

سوره (4) النساء آيه 81: «مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا».

سوره (24) النور آيه 53: «وَمَنْ يَطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشَى اللَّهَ وَيَتَقَهْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائزُونَ».

سوره (33) الأحزاب آيه 72: «... وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَرْزًا عَظِيمًا».

سوره (48) الفتح آيه 81: «... وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَلِيمًا».

8- سوره (76) الدّهر (الإنسان) آيه 4: «إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا».

9- بحار الأنوار: ج 6 ص 249 ب 8 و 58، ص 78: النبي صلی الله علیه وآلہ وآلہ: «ما خلقهم للفناء بل خلقهم للبقاء، وإنما تتفقون من دار إلى دار پیامبر اکرم صلی الله علیه وآلہ وآلہ فرمودند: شما برای نابود شدن آفریده نشده اید، بلکه آفریده شده اند تا بمانید و جاودانی شوید و همانا از خانه ای (دنيا) به خانه ديگر (آخرت) منتقل می شويد.

وغير الحكم: ص 133 ح 2291: «إِنَّمَا حُلِقْتُمْ لِلْبَقَاءِ لَا لِلْفَنَاءِ، وَإِنَّكُمْ فِي دَارٍ بُلْغَةٍ وَمَنْزِلٌ قُلْعَةٍ».

10- «أَنْتَ كَمَا أَحَبَّ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ». امير المؤمنین علیه السلام فرمودند: پروردگارا! تو

همانطوری که من دوست دارم، مرا هم همان گونه کن که خود دوست می داري.

الخصال: ج 2 ص 420، روضة الوعظين: ج 1 ص 109، بحار الأنوار: ج 74 ص 402 ب 15 و 91

ص 92 ب 32.

11- سوره (6) الأنعام آيه 44: «فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ»..

12- سوره (14) ابراهيم علیه السلام آيه 23: «... وَمَا كَانَ لَيَ عَلَيْكُمْ مِّن سُلْطَنٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَآسَّتْ تَجْبِيْثَمْ لَى فَلَا تَلُومُنِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُ بِمُصْرِخِي».

13- سوره (51) الذاريات آيه 56.

14- فرازی از دعای شریف ندبه که از امام جعفرصادق و حضرت صاحب الأمر علیهما السلام

نقل شده است.

15- الكافی: ج 2 ص 414 باب أدّني ما يكون به العبد مؤمنا ... ح 1.

16- کنزالفوائد: ج 1 ص 352، وسائل الشیعه: ج 27 ص 169 ب 12 ح 33515، بحار الأنوار: ج 2 ص 260

ب 31 ح 17 وج 71 ص 28 ب 18 ح 7، مستدرک الوسائل: ج 12 ص 217 ب 14 ح 1.2.

17- الكافی: ج 1 ص 58 باب البدع والرأي والمقياس ... ح 19.

18- بصائر الدرجات: ص 148 ب 13 ح 7.

19- الكافي: ج 1 ص 54 باب البدع و ... ح 2، عوالى اللاكى: ج 4 ص 70 جمله 2 ح 39، نهج الحق:

ص 37، منية المرید: ص 186، وسائل الشيعة: ج 16 ص 269 ب 4 ح 21538، بحار الأنوار: ج 105

ص 15 اجازه 28.

20- بحار الأنوار: ج 4 ص 234.

21- إرشاد القلوب: ج 1 ص 69 ب 17.

22- رجال الكشى: ص 493 ح 946، علل الشرائع: ج 1 ص 235 ب 171 ح 1، عيون أخبار الرضا

عليه السلام: ج 1 ص 112 ب 10 ح 2، الغيبة، الشيخ الطوسي: ص 63، وسائل الشيعة: ج 16

ص 271 ب 40 ح 21546، بحار الأنوار: ج 48 ص 252 ب 10 .

23- سورة (17) إسراء: آيه 37.

- 24- الكافي: ج 6 ص 432 باب الغناء ح 10، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 221 ب 80 ح 15182

2 و 15186 ح 4.

25- سورة (17) إسراء آيه 65.

26- سورة (21) الأنبياء آيات 17 الى 19.

27- الكافي: ج 6 ص 433 باب الغناء... ح 10، دعائم الإسلام: ج 2 ص 206 فصل 4 ح 753، وسائل الشيعة: ج 17 ص 303 ب 99 ح 22608، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 216 ب 79

ح 15164 ح 5.

28- سورة (22) الحج آيه 31.

29- الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 1، وسائل الشيعة: ج 17 ص 303 ب 99 ح 22602.

30- الكافي: ج 6 ص 435 باب الترد و الشترنج... ح 2 و 7، وسائل الشيعة: ج 17 ص 303 ب 99

ح 22595 وص 308 ح 22619 وص 318 ب 102 ح 22646

31- من لا يحضره الفقيه: ج 4 ص 58 باب حد شرب الخمر و ... ح 8093

32- وسائل الشيعة: ج 17 ص 303 ب 99 ح 22601

33- مستدرك الوسائل: ج 13 ص 214، 78- باب تحريم الغناء حتى في القرآن و ... ح 15153 - 13.

34- دعائم الإسلام: ج 2 ص 207 فصل 4 ح 757، وسائل الشيعة: ج 17 ص 308 ب 99 ح 22613 و

بحار الأنوار: ج 76 ص 245 ب 99 - الغناء... ح 20، مستدرك الوسائل: ج 13 ص 222 ب 81

ح 1-15186

35- مستدرك الوسائل: ج 13 ص 214 ب 78 ح 15156 - 16.

36- عوالي الالكي: ج 1 ص 244 فصل 9 ح 173، مستدرك الوسائل: ج 13 ص 215 ب 78 ح 15108 - 18 .

37- بحار الأنوار: ج 76 ص 244 ب 99 ح 17.

38- سورة (25) الفرقان آيه 73.

39- الكافي: ج 6 ص 433 باب الغناء... ح 13، وسائل الشيعة: ج 17 ص 304 ب 99 ح 22598.

40- بحار الأنوار: ج 76 ص 240 ب 99 ح 3 و 5 از تفسیر قمی: وَ مِنَ النَّاسِ ... قَالَ: الْغِنَاءُ وَ شُرْبُ

الْخَمْرِ وَ جَمِيعُ الْمَلَاهِي.

41- وسائل الشيعة: ج 17 ص 308 ب 99 ح 22612

42- الكافي: ج 6 ص 432، باب الغناء ... ح 9، وسائل الشيعة: ج 17 ص 316 ب 101 ح 22642.

43- دعائم الإسلام: ج 2 ص 208 فصل 4 ح 763، مستدرك الوسائل: ج 13 ص 213 ب 78

ح 7-15147

44- سورة (31) لقمان عليه السلام آيه 7.

45- وسائل الشيعة: ج 17 ص 310 ح 99 22618 از تفسیر مجتمع البيان .

ص: 43

46 - مستدرک الوسائل: ج 13 ص 212 ب 78 ح 15142 - 2.

47 - بحار الأنوار: ج 76 ص 249 ب 99 - الغناء... ح 23، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 213 ب 78

9- 15149 ح.

48 - الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 4، من لا يحضره الفقيه: ج 4 ص 58 باب حد شرب الخمر

و...، وسائل الشيعة: ج 17 ص 304 ب 99 ح 22599.

49 - الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 4، وسائل الشيعة: ج 17 ص 304 ب 99 ح 22599.

مستدرک الوسائل: ج 13 ص 213 ب 78 باب تحريم الغناء حتى في القرآن ح 15149 - 9.

50 - الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 5، وسائل الشيعة: ج 17 ص 305 ب 99 ح 22600.

51 - الكافي: ج 6 ص 433 باب الغناء... ح 16، وسائل الشيعة: ج 17 ص 307 ب 99 ح 22609.

52 - الكافي: ج 6 ص 432 باب الغناء... ح 8، وسائل الشيعة: ج 17 ص 306 ب 99 باب تحريم

الغناء... ح 22604.

53 - سوره (31) لقمان عليه السلام آيه 20.

54 - سوره (62) الجمعة آيه 12.

55 - مستدرک الوسائل : ج 6 ص 24 ب 14 ح 6346 - 3.

56 - بحار الأنوار: ج 22 ص 59 ب 37 تفسير الآيات.

57 - سوره (24) التور آيه 38.

58 - بحار الأنوار: ج 86 ص 195 تبیین ... ح 39.

59 - تفسیر علی بن ابراهیم القمی: ج 2 ص 367 س 62، بحار الأنوار: ج 22 ص 72 ب 37 ح 24 .

60 - مستدرک الوسائل: ج 1 ص 218 ح 15170 - 11.

61 - الكافي: ج 6 ص 431 باب الغناء... ح 7 - علي بن ابراهيم، عن أبيه، عن النوفلي، عن

السکوئی، عن أبي عبدالله عليه السلام قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَدَعَائِم

6-15165.

62 - الكافي: ج 6 ص 395 باب شارب الخمر... ح 1،الأمالي،الشيخ الصدوق: ص 417 المجلس 65

ح 1، بحار الأنوار: ج 76 ص 125 ح 4.

63 - مستدرك الوسائل: ج 13 ص 219 ح 16-15175

64 - جامع الأخبار: ص 180.

65 - دعائم الإسلام: ج 2 ص 208 فصل 4 ح 761 .

66 - الكافي: ج 6 ص 631 كتاب الأشربة، باب الغناء ح 2.

ثواب الأعمال وعقاب الأعمال : ص 244 - وبهذا الإسناد) عن محمد بن أحمد، عن محمد بن جعفر القمي رفعه إلى أبي عبد الله عليه السلام قال: الغناء عش النفاق، وشارب الخمر مفتاح كل شر، وشارب الخمر مكذب كتاب الله عز وجل، ولوصدق الله وكل لاجتب محارمه.

و علل الشرائع: ج 2 ص 476 ب 244 ح 3 - حدثنا محمد بن الحسن رحمه الله قال: حدثنا محمد بن الحسن الصفار رحمه الله، عن يعقوب بن يزيد، عن إبراهيم، عن أبي يوسف، عن أبي بكر الحضرمي عن أحدهما (عليهما السلام) قال:

الْغِنَاءُ عُشُّ الْنَّفَاقِ وَالسُّرُبُ مِفْتَاحُ كُلِّ شَرٍّ وَمُدْمِنُ الْخَمْرِ كَعَابِدِ الْوَتَنِ مَكْذُوبٌ بِكِتَابِ اللَّهِ لَوْ صَدَقَ كِتَابَ اللَّهِ لَحَرَمَ حَرَامَ اللَّهِ .

67 - الخصال: ج 1 ص 24 ح 84 .

68 - دعائم الإسلام: ج 2 ص 207 فصل 4 ح 756 .

69 - وسائل الشيعة: ج 17 ص 83 ح 22047 .

70 - دعائم الإسلام: ج 2 ص 209 فصل 4 ح 767 .

71 - جامع الأخبار: ص 154 .

72 - وسائل الشيعة: ج 21 ص 443 ح 27536 .

73 - الكافي ج:6 ص 433 ح 15، دعائم الاسلام: ج 2 ص 208 فصل 4 ح 762: بَيْتُ الْغَنَاءِ بَيْتٌ لَا تُؤْمِنُ

فِيهِ الْفَجِيْعَةُ، وَلَا تُجَابُ فِي الدَّعْوَةِ، وَلَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ، وسائل الشيعة: ج 17

ص 303 ب 99 ح 22594، مستدرک الوسائل: ج 13 ص 213 ب 78 ح 15146-6.

74- فقه الرضا عليه السلام: ص 282 ب 45

75- جامع الأخبار: ص 154 فصل 115 وقال رسول الله صلى الله عليه وآله: از او : بحار الأنوار :

ج 76 ص 253 ح 12 و مستدرک الوسائل: ج 13 ص 215 ح 15179 . 17-17 .

76- مستدرک الوسائل: ج 11 ص 372 ح 13294 - 11 - أبو محمد الفضل بن شاذان في كتاب

الغيبة، حدثنا عبد الرحمن بن أبي نجران رضي الله عنه قال: حدثنا عاصم بن حميد قال: حدثنا أبو حمزة الثمالي، عن سعيد بن جبير، عن عبد الله بن العباس قال: وكفاية المهدى في معرفة المهدى عليه السلام: ص 693 قال الشيخ السعيد أبو محمد بن شاذان عليه الرحمة والرضوان : حدثنا عبد الرحمن بن أبي نجران رضي الله عنه

تقسير القمي: ج 2 ص 303 فإنه حدثني أبي، عن سليمان بن مسلم الخشّاب، عن عبد الله بن جريح المكي، عن عطاء بن أبي رباح، عن عبد الله بن عباس قال: حججنا مع رسول الله صلى الله عليه وآلـهـ حجة الوداع فأخذ بحلقة باب الكعبة ثم أقبل علينا بوجهه فقال:

ألا أخبركم بأشراط الساعة؟ و كان أدنى الناس منه يومئذ سلمان رحمة الله عليه ، فقال : بلـىـ يا رسول الله ! فقال صلى الله عليه وآلـهـ

«... يـا سـلـمـانـ! ذـاكـ إـذـا اـنـتـهـيـتـ الـمـحـارـمـ، وـاـكـتـسـبـتـ الـمـآـثـمـ، وـسـلـطـ الـأـشـرـازـ عـلـىـ الـأـخـيـارـ، وـيـقـشـوـ الـكـذـبـ، وـتـظـهـرـ الـلـجـاجـ، وـتـقـشـوـ الـفـاقـةـ، وـيـتـبـاهـونـ فـيـ الـلـيـاسـ، وـيـمـطـرـوـنـ فـيـ غـيرـ أـوـانـ الـمـطـرـ، وـيـسـتـحـسـنـوـنـ الـكـوـبـةـ1 وـالـمـعـاـزـفـ وـيـنـكـرـوـنـ الـأـمـرـ بـالـمـعـرـوفـ وـالـنـهـيـ عـنـ الـمـنـكـرـ حـتـىـ يـكـوـنـ الـمـؤـمـنـ فـيـ ذـلـيـكـ الزـمـانـ أـذـلـ مـنـ فـيـ الـأـمـمـ، وـيـظـهـرـ قـرـأـوـهـمـ وـعـبـادـهـمـ فـيـمـاـ بـيـنـهـمـ التـلـاـوـمـ؛ فـأـوـلـيـكـ يـمـدـعـوـنـ فـيـ مـلـكـوـتـ السـمـاءـ أـوـاتـ: الأـرـجـاسـ وـالـأـنـجـاسـ. »

77 - فقه الرضا عليه السلام: ص 284 ح 4، و من لا يحضره الفقيه: ج 4 ص 58 باب حد شرب

ص: 46

78 - الأصول الستة عشر (دار الحديث) : ص 199 كتاب زيد الترسّي : زيد، عن أبي عبد الله

عليه السلام، قال: سأله بعض أصحابنا عن طلب الصيد، وقال له: إني رجل ألهو بطلب الصيد وضرب الصوالح وألهو بلعب الشطرنج قال:

فقال أبو عبد الله عليه السلام:

آمَّا الصَّيْدُ فَإِنَّهُ مُبْتَغٌ بَاطِلٌ وَإِنَّمَا أَحَلَّ اللَّهُ الصَّيْدَ لِمَنْ أُصْدِهِ طَرًّا إِلَى الصَّيْدِ فَإِنَّسَ الْمُضْطَرُ إِلَى طَلَبِهِ سَعْيُهُ فِيهِ بَاطِلًا وَيَحْبُّ عَلَيْهِ التَّقْصِيرُ فِي الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ جَمِيعًا إِذَا كَانَ مُضْطَرًّا إِلَى أَكْلِهِ وَإِنْ كَانَ مِمَّنْ يَطْلُبُهُ لِلتَّجَارَةِ وَلَيَسْتَ لَهُ حِرْفَةٌ إِلَّا مَنْ طَلَبَ الْصَّيْدَ فَإِنَّ سَعْيَهُ حَقٌّ وَعَلَيْهِ التَّمَامُ فِي الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ لِأَنَّ ذَلِكَ تِبَارَتُهُ فَهُوَ بِمِنْزَلَةِ صَاحِبِ الدُّورِ الَّذِي يَسْدُرُ الْأَسْوَاقَ فِي طَلَبِ التَّجَارَةِ أَوْ كَالْمُكَارِي وَالْمَلَاحِ وَمَنْ طَلَبَهُ لَأَهِيَا وَأَشِرَا وَبَطِرَا فَإِنَّ سَعْيَهُ ذَلِكَ سَعْيٌ بَاطِلٌ وَسَفَرٌ بَاطِلٌ وَعَلَيْهِ التَّمَامُ فِي الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ لَفِي شُغْلٍ مِنْ ذَلِكَ شَغْلٌ طَلَبُ الْآخِرَةِ عَنِ الْمَلَاهِي .

وَآمَّا الشَّطْرَنْجُ فَهُوَ الَّذِي قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: فَاجْتَبِو الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَبِو قَوْلَ الزُّورِ الْغِنَاءِ ، وَوَرَثَ النَّفَاقَ.

وَإِنَّ الْمُؤْمِنَ عَنْ جَمِيعِ ذَلِكَ لَفِي شُغْلٍ مَا لَهُ وَلِلْمَلَاهِي فَانَّ الْمَلَاهِي تُورِثُ قَسَاؤَةَ الْقُلُبِ وَتُورِثُ الْنَّفَاقَ .

وَمَا ضَرَبَكَ بِالصَّوَالِحِ فَإِنِّي السَّيْطَانُ مَعَكَ يَرْكُضُ وَالْمَلَائِكَةُ تَفِرُّ عَنْكَ .

وَإِنْ اصَابَكَ شَيْءٌ لَمْ تُؤْجِرْ وَمَنْ عَثَرَ بِهِ دَابَّتْهُ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ .

از او : بحار الأنوار: ج 73 ص 356 ب 67 ح 22 ومستدرک الوسائل: ج 13 ص 222 ب 81 ح 15188 .

79- من لا يحضره الفقيه: ج 4 ص 3 ح 4998 - قال أبو جعفر محمد بن الحسين بن موسى بن

بابويه القميّ الفقيه نزيل الرّيّ مصنّف هذا الكتاب رضي الله عنه وأرضاه: روى عن شعيب بن واقد، عن الحسين بن زيد، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب عليهم السلام قال : والأمالي، الشيخ الصدوقي: ص 424 مجلس 66 ح 1 حدثنا حمزة بن محمد بن أحمد بن جعفر بن محمد بن زيد بن علي بن الحسين بن علي بن أبي طالب عليهم السلام قال: حدثني أبو عبد الله عبد العزيز بن محمد بن عيسى الأبهري قال: حدثنا -

أبو عبد الله محمد بن زكريا الجوهري الغلاني البصري قال: حدثنا شعيب بن واقد قال: حدثنا الحسين بن زيد، عن الصادق جعفر بن محمد، عن أبيه، عن آبائه، عن أمير المؤمنين

عليهم السلام قال: از او: مكارم الأخلاق: ص 425 و مجموعه وزام: ج 2 ص 257.

80 - سورة (7) الأعراف آية 158 : « الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأَمِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التُّورَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْحَبَائِثَ وَيَضْعُ عَنْهُمْ إِصْرَرُهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ قَالَ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوا وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزَلَ مَعَهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمُفْلِحُونَ ».

ص: 48

القرآن الكريم، كلام الله سبحانه و تعالى.

الف

الإثنى عشرية في الرّد على الصّوفية = نقدى جامع بر تصوف: المحدث الجليل الشّيخ محمد بن حسن الحرّ العاملی (ت 1104 هـ)، مترجم: عباس جلالی، انتشارات انصاریان - قم، چاپ اول 1925 هـ.

إرشاد القلوب: حسن بن أبي الحسن محمد الدیلمی (از علمای قرن 8)، نشر الرّضی - قم،

چاپ دوم 1409 هـ.

ودارالأسوة، تهران، 1417 هـ.

الأمالي: الشّیخ الصّدوق محمد بن عليّ بن الحسین بن بابویه القمی (ت 381 هـ)، مکتبة الإسلامية ، 1362 ش.

ب

بحار الأنوار: العلّامة محمد باقر المجلسي (ت 1111 هـ)، دار الكتب الإسلامية تهران ، چاپ چهارم 1362 ش.

و مؤسسة الوفاء - بيروت، 1403.

بصائر الدرجات الكبرى: محمد بن الحسن الصّفار (ت 290 هـ)، انتشارات کتابخانه آیة الله مرعشی نجفی، چاپ 2.

ت

تفسير القمی: علىّ بن ابراهیم القمی (ت 329 هـ)، مؤسسه دارالکتاب - قم، چاپ سوم

1406 هـ.

تهذیب الأحكام: شیخ الطائفۃ الحقة محمد بن الحسن الطویل (ت 460 هـ)، دارالکتب

ص: 49

الإسلامية - تهران چاپ چهارم.

ثواب الأعمال وعقاب الأعمال: الشيخ الصدوق محمد بن علي بن بابويه القمي (ت 381هـ)، نشر رضي 1364ش.

ج

جامع الأخبار: محمد بن محمد السبزواری (قرن 7)، مؤسسة آل البيت عليهم السلام قم.

خ

الخصال: الشيخ الصدوق محمد بن علي بن بابويه (ت 381هـ)، جامعه مدرسین حوزه علمیه - قم.

د

دعائی الإسلام: نعمان بن محمد التميمي المغربي (ت 363هـ)، دار المعارف - مصر، چاپ دوم

1385هـ.

ع

علل الشرائع: الشيخ الصدوق محمد بن علي بن بابويه (ت 381هـ)، المطبعة الحیدریه - التجف الأشرف، 1386هـ.

عواالی الالآلی العزیزیة فی الأحادیث الدینیة: ابن أبي جمهور الأحسائی (ت 880هـ)، تحقیق مجتبی عراقی ، نشر سید الشهداء - قم، چاپ اول 1405هـ.

عيون أخبار الرضا عليه السلام: الشيخ الصدوق محمد بن علي بن بابويه (ت 381هـ)، نشر مؤسسة الأعلمی - بيروت.

غ

غیر الحكم: عبدالواحد الأَمدي التميمي (ت 550هـ)، دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه - قم، چاپ اول 1366ش.

ص: 50

الغيبة: شيخ الطائفة الحقة محمد بن الحسن الطوسي (ت 460هـ)، مؤسسة المعارف الإسلامية - قم، چاپ اول 1411هـ.

ف

وفي فقه الرضا عليه السلام: تحقيق مؤسسة آل البيت عليهم السلام، چاپ کنگره جهانی امام رضا عليه السلام.

ک

الكافي: ثقة الإسلام أبو جعفر محمد بن يعقوب بن إسحاق الكليني الرازي (ت 329هـ)، دار الكتب الإسلامية - تهران، چاپ سوم 1388هـ

م

المقنع: الشيخ الصدوق أبو جعفر محمد بن علي بن بابويه القمي (ت 381هـ)، نشر مؤسسه امام هادى عليه السلام - قم.

مجمع البيان في تفسير القرآن: فضل بن الحسن بن فضل الطوسي (ت 560هـ)، نشر مؤسسه الأعلمی - بيروت.

مستدرک الوسائل و مستبطن المسائل: الحاج میرزا حسین الكوری الطبرسی (ت 1320هـ)، مؤسسة آل البيت عليه السلام - قم، چاپ سوم 1407هـ

مکارم الأخلاق: أبونصر حسن بن الفضل الطبرسی (از علمای قرن 6)، منشورات الشّریف الرّضی، قم.

و چاپ جامعه مدرسین قم.

من لا يحضره الفقيه: الشيخ الصدوق محمد بن علي بن بابويه القمي (ت 381هـ)، نشر جامعه مدرسین حوزه علمیه - قم، چاپ دوم 1404هـ

منية المرید في آداب المفید و المستفید: الشّهید الثّانی زین الدّین بن علی بن احمد العاملی

ص: 51

الشامي (ت 965هـ)، انتشارات دفتر تبليغات إسلامي حوزه عمليه - قم، چاپ اول 1409هـ.

ن

نهج الحق وكشف الصدق: العلّامة حسن بن يوسف بن عليّ بن مطهر الحلّي (ت 729هـ)،

چاپ 4، دارالهجرة - قم

و

وسائل الشّيعة إلى تحصيل مسائل الشّريعة: الشيخ محمد بن الحسن الحرّ العاملي (ت 1104هـ)،

تحقيق مؤسّسه آل البيت عليهم السلام - قم، چاپ اول 1411هـ.

ص: 52

برخی از تالیفات فارسی حضرت آیت الله شیخ حیدر تربتی کربلائی مدد ظله

آداب حج و عمره، اعمال و دعاهاي مستحب

از برکه خدیرتاني کران عاشوراء

امامت اصل اصول دین محمدی صلی الله علیه وآلہ

امامت و رهبریت حضرت فاطمه الزهرا سلام الله علیها

تبّری و تولی اساس توحید

ترجمه زیارات ذیح آل محمد صلی الله علیهم العاشورائیة

حجاب (نگاه ، پوشش و روابط) از دیدگاه قرآن و عترت

حج در احادیث اهل بیت علیهم السلام

ربا اعلان جنگ با الله و رسولش

ریش تراشی از دیدگاه قرآن و عترت

غنا و موسیقی از دیدگاه قرآن و عترت

پاک نهاد دیرین حضرت زهیر بن القین علیه السلام (دافعیه)

پرسش و پاسخ جلد 1 پرتوی حق (پاسخ شیعه به شباهت وارد شده از جانب وهابیان)

پرسش و پاسخ جلد 2 (جب و عصمت انبیاء، علم و عصمت اهل بیت علیهم السلام)

پرسش و پاسخ جلد 3 فضل طینت نور (در عزاداری)

پژوهش و واکاوی منابع، سند و اعتبار حدیث شریف کسانه یمانی (دافعیه)

پژوهش و واکاوی منابع، سند و اعتبار دعای صنمی قریش (دافعیه)

پژوهش و واکاوی منابع، سند و اعتبار زیارت جامعه کبیره (دافعیه)

پژوهش و واکاوی منابع، سند و اعتبار زیارت عاشوراء معروفه (دافعیه)

پژوهش و واکاوی منابع، سند و اعتبار زیارت عاشوراء ناحیه مقدسه (دافعیه)

پژوهشی نو پیرامون حدیث شریف کسای یمانی به روایت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها

ص: 53

حضرت حزب آزاد مرد شهید عليه السلام (دفاعیه)

حلاج مرتدی به دار آویخته (رد تصوّف و فلسفه)

حور و آتش (دفاع از حضرت فاطمه و خدیجه سلام الله علیہما)

در محضر فقیه معارف جلد 1 و 2 و 3 مجموعه‌ای نفیس از پاسخ به سؤالات و شباهات معارفی،

قرآنی، فقهی، تاریخی، حدیثی، درایه و منبع شناسی

گزیده‌ای از فقه طه و آل یاسین علیهم صلوات الله (فقهی فتوائی؛ عبادات، معاملات و ...)

مناسک حج و عمره (فقهی فتوائی)

یکصد و ده حدیث معارفی

و...

ص: 54

بسمه تعالیٰ

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

با اموال و جان های خود، در راه خدا جهاد نمایید، این برای شما بهتر است اگر بدانید.

(توبه : 41)

چند سالی است که مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه موفق به تولید نرم‌افزارهای تلفن همراه، کتاب‌خانه‌های دیجیتالی و عرضه آن به صورت رایگان شده است. این مرکز کاملاً مردمی بوده و با هدایا و نذرورات و موقوفات و تخصیص سهم مبارک امام علیه السلام پشتیبانی می‌شود. برای خدمت رسانی بیشتر شما هم می‌توانید در هر کجا که هستید به جمع افراد خیراندیش مرکز پیوندید.

آیا می‌دانید هر پولی لایق خرج شدن در راه اهلیت علیهم السلام نیست؟

و هر شخصی این توفیق را نخواهد داشت؟

به شما تبریک می‌گوییم.

شماره کارت :

6104-3388-0008-7732

شماره حساب بانک ملت :

9586839652

شماره حساب شبا :

IR390120020000009586839652

به نام : (موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه)

مبالغ هدیه خود را واریز نمایید.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021-88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعة و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

